Пам'ятайте про Україну!

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 30 Montgomery St. Jersey City, N.J. 07302
Телефони: (201) 434-0237 (201) 434-0807
з Ню Йорку (212) 227-4125
УНСоюзу: (201) 451-2200
з Ню Йорку (212) 227-5250 (212) 227-5251

РІК LXXXV. Ч. 72. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СУБОТА, 1-го КВІТНЯ 1978 ЦЕНТІВ 25 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, SATURDAY, APRIL 1, 1978 No. 72. VOL. LXXXV.

ЗАЯВА ТА ЗАКЛИК ГОЛОВНОЇ КОНТРОЛЬНОЇ КОМІСІЇ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ



Головна Контрольна Комісія УНС: (зліва): д-р Іван Скальчук, о. Іван Ващук, мгр Іван Геврик, мгр Іван Винник, проф. д-р Богдан Гнатюк.

Головна Контрольна Комісія Українського Народного Союзу в складі: Іван Геврик, Іван Винник, Богдан Гнатюк, о. Іван Ващук та Іван Скальчук перевела в днях 19 до 25 травня 1978 р. річну, передконвенційну перевірку майна, діловодства і організаційного стану УНСоюзу та його допоміжних господарств: Української Національної Корпорації Дому УНС, в-ва „Свобода" та відпочинкової оселі „Союзівка".

Головна Контрольна Комісія ствердила наступне:

1/. Майно Українського Народного Союзу зросло на день 31 грудня 1977 р. до суми 42,225.451.00 дол.. Сума виплачених вкладок за рік 1977 винесла 3,051.569.00 дол., а відсоткова стопа дивіденд від інвестицій УНСоюзу піднеслась до 5.22 відсотка.

2/. Українська Національна Корпорація Дому УНСоюзу одержала за винайм приміщень суму: 1.515,291.72 дол. Корпорація виплатила УНСоюзові на сплату відсотків 241,399.39 дол., а членам УНСоюзу виплачено дивіденду на боргові зобов'язання в сумі: 272,034.24 дол. Внутрішня позика членів УНСоюзу (боргові зобов'язання) винесла на день 31 грудня 1977 суму: 5,116,000.00 дол., а з днем 21 березня ц. р. перейшла суму 5 .1/2 міл. дол.

3/. Контрольна Комісія ствердила, що в 1977, тобто передконвенційному році, кампанія приєднювання нових членів дала поважне число: 3,743 нових членів. Все таки, з причин непоповнення організаційних кадрів: обласними організаторами на ЗСА та Канаду і асистентом Головного організатора та з причин неактивности поважної частини секретарів відділів — кампанія не дала повного, запляноватого організаційним Відділом та Головним Екзекутивним Комітетом, числа нових членів.

4/. Рекордовий Відділ полагоджував справи видачі грамот новим членам, виготовляв звіти і протоколи, переводив облік членства — дуже швидко та справно. Рекордовий Відділ провадить кореспонденцію із секретарями відділів дуже точно і і відповідає на всі письмові запити.

5/. Загальний прихід „Союзівки" в 1977 р. дав звишку понад 10.000 дол. в порівнянні із 1976 р. В діловому році відбувалися на „Союзівці" зустрічі українських товариств, організацій, табори для дітей, курси українознавства, музичний курс та курс українських танків. В „Дні Праці" відбулися плавацькі змагання та тенісовий турнір з участю понад 250 учасників. В 1977 р. понад 5,500 гостей провели свої вакації на „Союзівці", яка успішно сповняє ролю українського культурного центру з виступами наших мистецьких сил так старших, як молоді.

6/. Видавнича справа у в-ві „Свобода" не була розв'язана задовільно в 1977 р. Тому Головний Уряд на річних нарадах в днях 23 до 27 травня 1977 р. покликав Комісію в складі: д-р І. Флис, проф. Т. Шмагала, проф. д-р Б. Гнатюк та д-р І. Скальчук для „опрацювання правильника, унормування відношення та розподілу компетенцій між Головним Екзекутивним Комітетом та Головним Редактором, адміністратором і керівником друкарні (в рамках статутових постанов) і предложення цього проєкту Головній Контрольній Комісії на піврічну

(Закінчення на ст. 6-ій)

ПРЕЗИДЕНТ КАРТЕР ТАКОЖ У БРАЗИЛІЇ НАГОЛОШУВАВ ПРАВА ЛЮДИНИ

Бразилія. — Президент Картер, після відвідин у Венесуелі, де він зустрінувся з відносно гострою критикою політики ЗСА у відношенні до нерозвинених країн, прибув до цієї архітектурно модерної столиці в середу, 29-го березня, і вже в першому своєму виступі на летовищі заторкнув болючі для уряду Бразилії питання прав людини і поширення нуклеарної зброї. В цей сам час американська амбасада подала до відома, що президент Картер використає свій дводенний побут в Бразилії на розмови з президентом Ернестом Ґізелем, як рівнож на зустріч з кардиналами Паульом Еварісто Арнсом і Еуґеніом Саллесом, чільними критиками політики військом контрольованого уряду Бразилії.

Президент Ґізель у привітальному слові на летовищі висловив сподівання, що відвідини президента Картера дозволять йому „запізнатись з дійсністю в Бразилії" та що заплянувані розмови приведуть до покращання відносин поміж ЗСА і Бразилією. Напередодні відвідин президента Картера цих двох південноамериканських країн речники Державного департаменту не приховували факту, що відносини поміж ЗСА і Бразилією є під цю пору „найгіршими за останніх тридцять років".

В справі прав людини, президент Картер повторно заявив, що „поширення людської свободи і законної влади" в цілому світі становить основний принцип закордонної політики ЗСА. Признаючи „наші обмеження в цій боротьбі за права людини", він все ж таки закликав до „щирого і відкритого обміну думками" в цій справі.

В питанні нуклеарної зброї президент Картер рівнож підтвердив офіційне становище ЗСА, що використання атомової енергії для мирних цілей не є однозначне з „безвідповідальним поширенням нуклеарної зброї", що становить поважну загрозу для світового миру. Як відомо, уряд Бразилії підписав договір з урядом Західньої Німеччини в справі побудови в Бразилії нуклеарного реактора для виробу плютонію із збройним приміненням коштом п'ять більйонів долярів.

День раніше, перед відлетом з Каракасу, Венесуеля, президент Картер зустрінувся з відносно гострим засудженням політики ЗСА у відношенні до нерозвинених країн з уст президента Андреса Переза, який остеріг, що країни, багаті на нафту, змагатимуть до встановлення „нового економічного порядку в світі", якщо економічно сильні країни не виявлять кращого зрозуміння для нерозвинених країн. Президент Картер, відповідаючи в повстриманому тоні, заявив, що нерозвинені країни мають такі ж зобов'язання, як і економічно розвинені держави, а спроби шантажу навряд чи зможуть причинитися до розв'язання спільних проблем.

Після дводенного побуту в Бразилії, президент Картер мав відлетіти в п'ятницю, 31-го березня, до Нігерії, а в понеділок, 3-го квітня, закінчить свою семиденну подорож відвідинами Ліберії.

Ціни на сталь підвищено на 2.2 відсотка

Піттсбурґ. — Ю. С. Стіл, найбільший продуцент сталі в ЗСА, і корпорація Вілінґ-Піттсбурґ Стіл повідомили, що з 1-им квітня цього року ціни на продуковану ними сталь будуть підвищені на 2.2 відсотка, тобто, десять і пів доляра за тонну. Речники цих корпорацій заявили, що підвишка цін зумовлена новим контрактом поміж юнією вуглекопів і власниками копалень, який був прийнятий обома сторонами минулого тижня, закінчивши 110-денний страйк вуглекопів. „Кошти нового контракту збільшились з хвилиною повороту вуглекопів до праці минулого понеділка", заявили речники Ю.С. Стіл, відмічуючи, що за один тільки понеділок вуглекопи одержали 100-доляровий бонус.

Уряд президента Картера гостро натаврував проголошення підвищення цін сталі, називаючи їх „інфляційними" та відкидаючи підвишку цін вугілля як оправдання. Рада стабільности платень і цін в заяві, що її апробував Чарлс Шульце, голова Ради економічних дорадників президента Картера, гостро засудила підвишку цін на сталь, відкидаючи подані корпораціями причини та критикуючи їх за нехтування спільними заходами уряду і приватного економічного сектора в справі сповільнення інфляції, яка під цю пору хитається поміж шість і сім відсотків. В заяві стверджується, що ще минулого понеділка, під час спільної зустрічі представників уряду і приватних підприємств в справах інфляції і збільшених коштів прожитку, речники Ю. С. Стіл зовсім не згадували про можливість підвищення цін сталі.

Побоюючись ланцюгової реакції серед інших продуцентів сталі, речники уряду ЗСА звернулись із закликом до них „застановитися серйозно" над ефектом, який підвишка може мати на інфляцію і на приватну індустрію в цілому.

Москва заперечує свою участь у схопленні Альдо Моро

Москва. — Ройтер інформує, що газета „Правда", орган ЦК КПСС, гостро заперечила поголоски, які кружляли в країнах Західньої Европи, а головно в Італії, Франції і Західній Німеччині, що аґенти КҐБ брали особисто участь у схоплені Альдо Моро, колишнього прем'єра італійського уряду, а тепер голови Християнсько-демократичної партії, і допомагали „червоним ґвардистам" розпрацьовувати плян засідки, в якій, як відомо, загинуло 5 осіб з охорони Моро. Такі поголоски, — пише „Правда", — є „провокаційними видумками ворогів Совєтського Союзу". „Правда" при тому стверджує, що схоплення Альдо Моро викликало в СССР, як зрештою в усіх країнах світу, свого роду турботу, бо він був відомий прихильник совєтсько-італійської співпраці. В Совєтському Союзі, пише „Правда", схоплення голови Християнсько-демократичної партії уважається політичним злочином. Стверджуючи ще й ще раз, що участь органів КҐБ у схопленні Моро є „цілковитим абсурдом", „Правда" признається, що цю „видумку" постійно повторюють на Заході „буржуазні кола", які бажають „відвернути увагу публічної опінії від своїх власних злочинств".

ГЕН. ПЕТРО ГРИГОРЕНКО ЗАСУДЖУЄ СОВЄТСЬКЕ БЕЗЗАКОННЯ, ПРОХАЄ АЗИЛЮ В ЗСА



Ген. Петро Григоренко

Вашінґтон. — „Герой Совєтської Армії прохає азилю в ЗСА", „Видворений совєтський генерал прохає американського азилю" — під такими і подібними заголовками американські газети принесли в п'ятницю, 31-го березня, більші і менші повідомлення власних кореспондентів або пресових агенцій з виступу ген. Петра Григоренка на спеціяльній пресовій конференції в столиці Америки попереднього дня, в четвер 30-го березня. Конференцію, як уже коротко інформовано, влаштувало вашінґтонське Українське Інформаційне Бюро УККА під керівництвом інж. Юрія Нестерчука. Яких три десятки кореспондентів американських і закордонних пресових аґенств, включно з офіціяльними аґенствами Японії, Франції, Великобританії та інших країн, як і ряд спеціяльних газетних кореспондентів, включно з кореспондентом „Вашінґтон Пост", взяло участь в цій пресовій конференції, під час якої ген. П. Григоренко гостро натаврував Совєтський Союз за його беззаконня, до якого належить і підписаний Леонідом Брежнєвим декрет про позбавлення ген. Григоренка совєтського громадянства. Ген. Григоренко заявив та закликав світову публічну опінію домогти його добитися повороту до Совєтського Союзу та на відкритому суді там обстояти своє конституційне право на совєтське громадянство, яке йому беззаконно відібрано. Тим часом, ген. П. Григоренко звернувся до Державного департаменту з проханням дати йому політичний азиль в ЗСА. Ген. Григоренко склав свою вступну заяву та відповідав на запити в українській мові, а перекладачем на англійську був проф. д-р Альберт Кіпа, голова Відділу УККА в Аллентавні. Пресові аґенства та газети, інформуючи про цю пресову конференцію, стверджують, що ген. Григоренко говорив „рідною українською мовою" і також на запит про його національність він відповів, що він є „українським самостійником". Аґенства і газети інформують рівночасно про ініціятивну участь ген. Григоренка в русі опору в Совєтському Союзі, про його арешт і засуди та стверджують, що він є найвищим ранґою совєтським військовиком, який був співорганізатором та провідним учасником цього руху і тепер опинився на Заході.

В УКРАЇНІ ПРОДОВЖУЮТЬСЯ БЕЗУПИННІ РЕПРЕСІЇ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — На Захід продісталися інформації про дальший наступ КҐБ проти руху опору в Україні.

В серпні 1977 року органи КҐБ викликали на допити колишнього українського політв'язня Кузьму Матвіюка з Кіровоградської области, у зв'язку зі справою Андрія Климчука, британського туриста, якого арештували у Львові, а згодом, після написання покаяння, звільнили. Матвіюка питали: „Чи не приїздив до вас хтобудь від Климчука?"

28 вересня 1977 року міліція провела обшук у Надії Суровцевої в Умані. Під час обшуку у неї забрали матеріяли з її архіву та рукопис її споминів. Н. Суровцева — українська письменниця і мистецтвознавець. Вона має 81 років, з яких понад 30 років провела в совєтських таборах, тюрмах і на засланні.

В жовтні 1977 року Валерія Марченка, українського політв'язня, возили до Києва, де дали йому побачення з матір'ю. Мати, побоючись за його здоров'я, пробувала, під погрозами КҐБ, переконати Марченка, щоб він змінив свої погляди. Після побачення, Валерій Марченко написав до матері листа, в якому говорить: „Вчителько, Ти постійно навчала мене бути принциповим, вчила дітей робити добро, яке творить чесну людину... Ти маєш і будеш мати сина, який, як ніхто інший, любить свою маму, якому ця любов, разом з якостями, що їх ця любов виховала, допомогли витримати у важкі моменти, а також у боротьбі добитися права називатися людиною. У цьому Твоя заслуга. Вона важить багато більше, ніж переконання-арґументи, які Ти принесла на побачення".

(Закінчення на ст. 3-ій)

Проф. д-р В. Петришин взяв участь у науковому семінарі в Румунії

Яси, Румунія. (Н. Н.) — В днях від 20-го до 24-го березня ц. р. тут у приміщенні місцевого університету відбувся Перший Румунсько-Американський Математичний Семінар на тему: „Теорія операторів і її застосування", спонзорами якого були Румунська Національна Рада Науки і Технології та Американська Наукова Фундація. Одним з учасників двадцятичленної американської делеґації був д-р Володимир Петришин, професор математики Ратґерського університету в Ню Бронсвику, Ню Джерзі. Під час семінару д-р В. Петришин виголосив одну з пленарних доповідей на тему „Існування розв'язок в абстрактних і диференціяльних рівняннях з операторами А-властивого типу". В своїй доповіді д-р Петришин доказав, що теорію А-властивих операторів, якої він є основоположником, можна успішно застосувати для розв'язування різного типу диференціяльних рівнянь, яких не можна розв'язати ні клясичною теорією компактних операторів, ні сучасною теорією монотонних і множинно-нерозтягуючих операторів. Про цей аспект своїх нових результатів в теорії А-властивих операторів д-р Петришин доповідав вже в минулому році на міжнародних конференціях в Америці, в Західній та Східній Німеччині.

У семінарі в Ясах взяли участь, як доповідачі та слухачі, численні румунські спеціялісти теорії операторів з усіх університетів країни. Румунські державні і університетські власті приділили неабияку увагу цьому симпозіюмі та про нього появилися ширші звідомлення в пресі та радіо.

МАРТИНОВИЧА І МАТУСЕВИЧА ЗАСУДЖЕНО ПО СІМ РОКІВ УВ'ЯЗНЕННЯ І П'ЯТЬ РОКІВ ЗАСЛАННЯ



Мирослав Маринович



Микола Матусевич

Ню Йорк. — Західні пресові агенства повідомили в четвер, 30-го березня, що совєтські власті засудили Мирослава Мариновича і Миколу Матусевича на сім років ув'язнення і п'ять років заслання.

Як уже інформовано, суд над цими двома членами київської Гельсінкської Групи почався у вівторок. 22-го березня, в містечку Васильків біля Києва. Суд відбувався при закритих дверях, твердять агенства, покликаючись на дисидентські джерела в Москві. Органи КГБ не допустили на залю ані членів родин, ані приятелів Мариновича і Матусевича.

Агентства відмічують, що в липні минулого року совєтські власті засудили провідника Київської Групи Миколу Руденка та її члена Олексу Тихого на сім і п'ять років ув'язнення. Під арештом перебуває ще двох членів Групи, Левко Лук'яненко і Петро Вінс. Над цим останнім мав розпочатися суд у Києві в вівторок, 28-го березня.

ВАСИЛЕВІ СТУСОВІ ПОГРОЖУЮТЬ НОВИМ АРЕШТОМ

Ню Йорк. (Пресова Служба ЗП УГВР). — Як ми вже раніше повідомляли, 10 лютого ц. р. відбувся обшук в помешканні Василя Стуса, який тепер відбуває заслання в Магаданській області, після 5-річного строку ув'язнення. Тепер наспіли додаткові інформації про переслідування Стуса. Обшук тривав 10 годин. Від Стуса забрали всі його вірші — два зошити, виписки зі справи, записник з адресами, листи до нього від Михайлини Коцюбинської, Любомири Попадюк, Івана Кандиби й Олександра Болонкіна.



Василь Стус
(скульптура)

Три дні допитували Стуса в справі Левка Лук'яненка і про Українську громадську групу сприяння виконанню Гельсінкських угод. Під час допитів йому погрожували новим судом „за образу КҐБістів", яких він, буцім то, назвав жандармами і поліцаями. За це погрожували дати йому 15 років, а за відмову давати зізнання — ще більше.

У зв'язку з цими подіями, наспів заклик з кіл діячів руху опору в СССР висилати телеграми до КҐБ Тенькивського району, до КҐБ в Москві та в Києві, приблизно такого змісту:

„Дайте Василию Стусу возможность творчески работать и возвратите его стихи. Уважайте вашу конституцию и прекратите репресии против Василия Стуса".

Адреса: 68607 Магаданска область, Тенькивский район, Комітету государственной безопастности.

СССР хоче заміняти Щаранського за совєтських шпигунів

Вашінгтон. — Кореспондент польського щоденника „Дзєннік Польскі" інформує, що на підставі різних вісток, які кружляють в столиці ЗСА, Совєтський Союз веде переговори з американськими чинниками про виміну Анатолія Щаранського, відомого жидівського активіста і члена Московської Групи нагляду за виконанням Гельсінкської угоди, та Едуарда Кузнєцова, засудженого за намагання схопити совєтський літак, за групу совєтських шпигунів, які перебувають у в'язницях ЗСА.

Пленум ЦК КПУ схвалив державний гимн УССР

Київська „Культура і Життя" інформує, що 21-го березня ц. р., на пленумі ЦК КП України постановлено схвалити текст і музичну редакцію Державного гимну Української ССР та внести його на затвердження Президії Верховної Ради Української ССР.

На цьому ж пленумі, заслухавши доповідь члена Політбюра ЦК КПСС, першого секретаря ЦК Компартії України, голови Комісії по підготові проєкту Конституції Української ССР В. В. Щербицького „Про проєкт Конституції Української Радянської Соціялістичної Республіки", постановлено: 1. Схвалити в основному проєкт Конституції Української Радянської Соціялістичної Республіки, представлений Комісією по підготові проєкту Конституції; 2. Передати питання про проєкт Конституції Української Радянської Соціялістичної Республіки в Президію Верховної Ради УРСР і рекомендувати Президії Верховної Ради УРСР внести проєкт Конституції УРСР на всенародне обговорення".

УКРАЇНСЬКА ХРОНІКА

КОНЦЕРТ ВІДДІЛІВ УМІ

Ню Йорк, Н. Й. — Український Музичний Інститут Америки — Відділи Ню Йорк, Нюарк, Ірвінґтон і Честер, Па., влаштовують в неділю, 2-го квітня ц. р., о год. 5-ій по полудні в залі Українського Інституту Америки при 2 Схід 79-та вулиця великий концерт Відділів УМІ кляси фортепіяну: М. Байлової, Т. Богданської, Л. Грабової, Д. Каранович, Г. Клим, Г. Мирошниченко, Л. Стругацького, К. Чічки-Андрієнко; кляси скрипки: Р. Венке. В концерті братимуть участь: Р. Ворох, А. Гарасимчук, Р. Гопалюк, І. Дац, А. Еммер, А. Загайкевич, Н. Закаляк, Д. Комановський, І. Коцка, Е. Лоза, А. Мак, О. Олійник, Т. Перальта, М. Подільчук, Х. Подільчук, І. Пономаренко, Б. Трохимчук, А. Фурда, А. Шеґедин, Д. Шифман, О. Явна, В. Яремчук.

КОНЦЕРТ ЮЛІЯНИ ОСІНЧУК

Ню Йорк, Н. Й. — Висока Музична Школа Джуліярд влаштовує в суботу, 8-го квітня ц. р., о год. 6-ій вечора концерт піяністки Юліяни Осінчук в залі Пол Рісайтел Голл, вхід при 66-ій вулиці між Бродвей і Амстердам евеню. Концерт це останній з ряду речиталь докторської програми піяністки. В програмі: Моцарт, Коплянд, Шопен, Рахманінов і Скрябін. Вступ вільний.

КОНЦЕРТ ІРИНИ ШИРОКОБРОДСЬКОЇ

Ню Йорк, Н. Й. — В суботу, 1-го квітня ц. р., о год. 4:30 по полудні тут у великій залі Українського Народного Дому при 2-ій евеню відбудеться концерт Ірини Широкобродської, колишньої лавреатки естрадного фестивалю співаків у Львові. З ліричними піснями на концерті виступить також Михайло Мельник у супроводі оркестри „Чумаки".

ДОПОВІДЬ ІНЖ. Р. ЗАПУТОВИЧА

Ню Йорк. — Товариство Українських Інженерів Америки — Метрополітальний Відділ влаштовує в суботу, 1-го квітня ц. р., о год. 7-ій вечора в Українському Інституті Америки при 2 Схід 79-та вулиця, доповідь інж. Романа Запутовича, віцепрезидента Вестерн Юніон, на тему: „Комунікація при допомозі світла". Після доповіді гутірка при чаю.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Народовбивці

Нещодавно українці на поселеннях у вільних країнах світу мали можливість познайомитись з потрясаючим своїм змістом документом — останнім словом Миколи Руденка, якого совєтський провінційний суд у Дружківці засудив на довголітнє ув'язнення за приналежність до Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкської угоди, підписаної на Европейській Конференції для справ безпеки та співробітництва в 1975 році також урядами Совєтського Союзу та інших комуністичних країн. Знову ж, в березі ц. р. Пресова Служба ЗП УГВР одержала і поширила текст звернення до Президії Верховної Ради СССР Віталія Калиниченка, який просидів 10 років в совєтських концентраційних таборах і у Владимірській в'язниці, а останньо співпрацює з Українською Гельсінкською групою. Калиниченко, протестуючи проти незаконного засудження людей з національних причин і проти вбивства націй, між іншим згадує, що більшість політичних в'язнів в СССР це його „брати по крові, українці''. Але метою написання листа Калиниченком був протест проти позбавлення українського народу елементарних прав і свобід та проти совєтської брехливої пропаганди, яка говорить, що СССР повністю виконує положення Загальної деклярації прав людини, Конвенції з питань громадських і політичних прав та всі постанови Заключного акту Гельсінкської наради. Каличенко при тому каже, що він зрікається совєтського громадянства, „бо я не хочу бути громадянином держави, яка поставила собі за мету вбивство націй усіма методами''.

Багатомовною треба вважати також заяву Левка Лук'яненка до Верховної Ради СССР про інтерпретацію совєтської конституції, а головно статті 17-ої, яка теоретично дозволяє на відділення союзних республік від СССР. Треба пригадати, що за пояснення цієї статті Лук'яненко одержав свого часу 15 років примусової праці у віддалених районах Совєтського Союзу, де його слідчі КҐБ намагалися переконати, що обговорювання цього конституційного права шкодить територіяльній цілости СССР, а коли Лук'яненко не міг погодитися з „аргументацією'' КҐБістів, то його натаврували „ненормальним'' і вислали в Рибинську психіятричну лікарню на „лікування''.

Раніше про ці справи вичерпно писав Іван Дзюба у своїй книжці „Інтернаціоналізм чи русифікація'' і товорив на суді, що „дехто з публіцистів і вчених в СССР починає говорити не про радянський народ, як сукупність радянських націй і народів, а як про якусь „радянську націю'', „радянський народ'' у змислі безнаціональности''. Очевидно, Дзюба, який переходив уже тоді душевну перестановку і заломання, не сказав до кінця навіть того, про що він писав раніше в книжці, а саме, що „радянський народ'' в СССР утотожнюють з російським народом. За нього, однак, сказали інші на політичних процесах, а також численні дослідники СССР за кордоном. Наприклад, китайські джерела стверджують, що „наближення націй'' в СССР проходить під страшним московським тиском, а центральний уряд в Москві насправді проводить політику знищення поодиноких націй і злиття їх в одно московське море. Офіційне пресове агенство КНР „Гсінгуа'' стверджує, що для здійснення „набтлиження націй'', совєтські ревізіоністи сплели вже страшну масу брехні, доказуючи, що „нова історична спільнота'' совєтського народу мусить мати за основу „єдину ідеологію, єдину мову, культуру'' тощо. Обмежено до мінімуму свободи неросійським республікам, а при масовому і систематичному винищуванні провідної верстви поневолених народів Брежнєв змагає до цілковитого затертя різниць окремішности, щоб таким чином завершити ціль асиміляції і русифікації в СССР.

У висновках можна б покликатись ще на публіцистику французького походження Гелен Карен д'Анкос, яка на підставі довголітніх студій підсовєтської проблематики, зокрема національного питання в СССР, цілком слушно стверджує, що заходи Москви на відтинку русифікації і винародовлення не усе бувають успішними. Національні вимоги ростуть паралельно до розвитку неросійських народів, а кремлівський тиск тільки посилює рухи спротиву. За таких умов не тяжко передбачити майбутність СССР, цієї тюрми народів.

Михайло Кушнір

СОЦІЯЛІЗМ ЧИ СОВЄТИЗМ?

I

Московська деспотія є майстром у вигадуванні фраз, кличів, слоганів, тверджень, які є вершком цинізму та перфідної забріханости, а водночас служать за димову заслону жахливої дійсности для „тупоголових дурнів сучасної дипломатії вільного світу'', як це нещодавно драстично окреслив В. Максімов.

У світлі тієї стилізації, найжахливіше поневолення понад ста народів — це „щасливий радянський народ, нова спільність народів''. Потоптання людської гідности, вершок упідлення, повна внутрішня корупція людської душі, втілена в постаті донощика рідного батька, Павліка Морозова — це „соціялістична свідомість'', це „комуністична мораль''. Донощик на рідного батька — „виховний зразок радянської людини''. Московська тоталітарна, колоніяльна імперія, заперечення всякої демократії і соціялізму — це „країна здійсненого соціялізму''.

Особливо, коли йде про соціялізм, Москва намагається переконати світ, що тільки вона є єдиним авторитетом, автентичним інтерпретатором і реалізатором соціялізму, першої, нижчої фази комуністичної суспільно-економічної формації. Згідно з твердженням Москви, вона вже здійснила цю нижчу фазу і змагає тепер до комунізму, вищої фази. В основі різниці між соціялізмом і комунізмом лежить ступінь економічної зрілости. Москва голосить, що в комуністичному устрою, комуна, як форма буття, стане внутрішньою потребою всіх людей, обімре держава, вичерпає своє історичне призначення партія, прийде всебічне наближення націй, аж до повного щезнення всяких між ними різниць. Комунізм буде вищою формою організації суспільства, що буде функціонувати на основі високорозвинених виробничих сил, науки, техніки, культури і комуністичної суспільної самоуправи.

Отже, такою казуїстикою Москва прикриває, неначе димовою заслоною, банкрутство комунізму, ставлячи його в сферу ідеалу, за здійснення якого варто боротися і складати найвищі жертви. Але, щоб заспокоїти розчаровані маси, Москва творить нову димову заслону: „соціялізм — перша фаза до осягнення комунізму''. А соціялізм ми вже здійснили, отже, радійте!

Чи воно справді так? Чи устрій СССР є соціялістичним устроєм?

Факти, необхідні для окреслення природи устрою, що панує в СССР, є загально знані. Варто було б тільки пригадати тут деякі, а саме ті, які характеризують спосіб, яким виконується влада. Править партія. Очевидно, не загал членів партії, тільки Політбюро й апарат Центрального Комітету. Цей правлячий гурт є неусувальний, відновлюється в суті речі шляхом кооптації і він не підлягає критиці. Влада, яку виконує цей гурт, є законодавча, виконна й судова, бо партія діє поза і понад обов'язуючою правною системою. Конституцію ніхто не трактує поважно. Вибори є фікцією. Послух владі забезпечує поліційний апарат, що проникає всі ділянки життя. Контроля засобів інформації уможливлює формування публічної опінії. Це все називається „диктатурою пролетаріяту'', але в дійсності працюючі маси не тільки не виконують жадної диктатури, але є позбавлені всякого впливу на правління, а навіть не мають можливости обороняти свої інтереси.

Цей опис дуже загальний, але кожний, хто живе в цьому устрої, знає, що саме це є правдою. Не йдеться тут про подрібний опис, але тільки про елементи, що дозволяють відповісти на запитання: як назвати устрій, що має такі властивості? Чи це є якийсь рід соціялізму?

Згідно з Марксом, соціялізм є устроєм, який має наступити після упадку капіталізму. В капіталізмі приватна власність засобів продукції веде до визиску пролетаріяту буржуазією. Невідхильний процес розвитку продукційних сил веде, однак, до розкладу цього устрою. По ньому мусить прийти устрій, в якому засоби продукції стануть власністю працюючих мас і будуть вживані в їх інтересі. В цьому устрої виникне правдива свобода й демократія, бо працюючі маси матимуть не тільки особисту і політичну свободу, але також владу над засобами продукції. Так Маркс бачив соціялізм. Елемент свободи вважав так істотним для цього устрою, що думав навіть про можливість завмирання держави, яку вважав апаратом примусу.

Очевидно, тверджень Маркса не дасться сьогодні втримати, але елементи соціялізму зформувалися майже без вийнятку під впливом марксівської концепції соціялізму. Тому теж найвластивіше вважати соціялізмом те, що під цим терміном розумів Маркс.

Отже, коли усвідомимо собі, що є істотою соціялістичного устрою, відповідь на наше засадниче питання: чи устрій СССР є соціялістичним устроєм? — мусить бути негативна. Устрій в СССР не є жадним соціялізмом. З соціялізму зберіг тільки інституційний релікт: державну власність засобів продукції. Але це є без значення. Не йдеться бо про слогани, але про факти. Цей устрій є запереченням того, що Маркс вважав соціялізмом. Відхід від засад соціялізму в СССР довів до стану речей, який можна окреслити як відрубну, нову суспільно-економічну формацію. Найвідповіднішою назвою для тієї формації — буде: совєтизм.

[Продовження буде]

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО КОМУНІСТИЧНУ ТАКТИКУ

Юзеф Мацкевіч, відомий польський публіцист у своїй статті „На дродзе вєлькеґо зеслізґу" в „Ґвязді Полярній" з 25-го березня 1978 р. докладно проаналізував світову московсько-комуністичну аґентурну тактику. Подаємо з його статті важливіші місця.

Автор каже, що колись, після Другої світової війни, загально говорилося, що: „Ми замінили в Польщі окупацію брунатну, на окупацію червону". На підставі особистого досвіду в Литві в роках 1941-42, Мацкевіч переконаний що та друга, червона, є гіршою від брунатної. Автор розповідає про нові методи окупанта й тих, які пристосовуються до „об'єктивних умовин". Так постала народно-католицька леґальна „Опозиція", тобто, як сьогодні говориться, „інакше думаючих", так постав ПАХ. То були перші кроки до „політичного реалізму". Еміґрація на це відповіла, що вона не є білою еміґрацією, але „антиросійською".

Еміґрація є декляративно антиросійською по сьогодні. Але, коли приглянутися ближче, здається, що у відношенні до пануючого комунізму вона починає еволюціонувати і ступнево перестає бути не так „опозиційною", як внутрішньо — „ревізіоністичною"; потрохи „тітоїстичною", словом народно-соціялістичною. А коли пошукаємо історичних аналогій — то — „антисталінською" з 30-их років у Росії. То, очевидно, не стисло ідейно. Отож скажімо: „дубчеково-весняною" ... Як вже була в 1956-му році „ґомулковсько - вересневою"... Зрештою, тут не йдеться про винахід наліпки, а про поставу, яка не прямує до повалення комунізму, але до надання йому „людського обличчя" і привернення „людських прав", не в змислі поза-соціялістичному, лише ґарантованих „конституцією" комуністичного режиму.

Як дійшло до такої ситуації, яка є? Хто це робить? Існує гіпотеза, що це є парадокс трієстистів комуністичних мозґів, які впали на особливий помисл: тому, що дотеперішня совєтська робота не принесла скомунізування світу — давай! — спробуємо з відворотного кінця. На протязі 60-років нагромадилося забагато недобрих вісток про т. зв. совєтську дійсність, якаб недалася зримувати із заповітом світлої майбутности комунізму. Отож, в новій структурі має це виглядати так: комунізм був і залишився доброю річчю: але признаємо, що часто було зле його виконання; головно невдале „досвідчення" в Росії, з причин незалежних від ідеї комунізму. Тому, невинен комунізм, тільки „сталінізм", і використана ним традиція „типово російська", яка виводиться з клясичної „оприччини" Івана Грозного. Все минуле зло треба виправити (до того прямує „соціялістично-демократична опозиція різних мастей в совєтському бльоці) — повернути „права людині" і т.д. і ніщо вже не буде на перешкоді, щоб людство пішло дорогою до світлого майбутнього комунізму. Чи так заплановано, немає доказів. Що таке є, натомість, розуміння не тільки самих комуністів, але широких мас симпатизуючих „проґресистів", доказів не треба шукати; зустрічається з ними на кожному розі в Европі. Тим більше, що „еврокомуністи" кладуть такий великий натиск на свою чесність і демократичний „плюралізм". Не знаємо, чи вкладна тут гіпотеза вияснює генезу явищ. Знаємо, що опертися вона може на досвіді попередніх років.

Мацкевіч далі покликується на джерельний матеріял провокаційної роботи ҐПУ, відомої в 20-их роках під назвою „Трест". Ішлося тут про мниму таємну монархістичну організацію, яка діяла в Росії проти большевиків, а в дійсності нею керували аґенти ҐПУ. Совєти створили не один, але багато менш відомих „трестів" під різними криптонімами, які в технічній мові прозвали: „Леґенди", допасовані до еміґраційних середовищ, серед яких мали діяти. Була й організація „Молодоросів", і „Евроазийскаль", „Брацтво Руской Правди" і багато інших. На протязі часу ҐПУ перекинулося на пенетрацію лівих середовищ. Голосною також була афера Бесєдовського, совєтського дипломата у Франції. В листопаді 1929 р. він скаче через мур совєтського посольства в Парижі і, в порозриваному убрані, просить французьку поліцію про азиль. Світова сенсація! На початку 30-их років він видає часопис „Борба", а опісля голосну книжку „На дорогах до Термідору'', яку західня преса й опінія приняла як цінне джерело інформацій про Совєтський Союз. Насправді, ще було джерело дезінформації, спровокованої ҐПУ.

Всі ті „Леґенди", керовані з Москви, не були одностайними. Навпаки, вони виказують „плюралізм" поглядів, дискутують і полемізують з собою, для тим більшого підкреслення їх мнимої „спонтанности''. Єднає їх всіляко одна, немов надрядна, ідея і ціль: відтягнення Заходу й еміґрації від застосування насильства в боротьбі з комунізмом і Совєтським Союзом. Ані війни, ані революції, ані терору. При цьому також не були однакові арґументи. Зґрубша — двоякого роду. Або: 1) комунізм є в істоті „викінчений", постарівся і знемічнів. Внутрішня еволюція поступає в скорому темпі. Пощо ж з ним воювати, скоро сам заламається. Натомість застосування сили може спровокувати відродження воюючого комунізму і знищення еволюційного процесу в краю. Або, 2) совєтська потуга така велика, що силою її повалити неможливо. Тим більше боротьбою, веденою з Заходу, який „гнилий", слабий, і в боротьбі тій поступиться. Треба одначе грати на час, на дію засобами ідейно-моральними, ніколи одначе на збройні дії.

Це — у великому скороченні. Понадто, залежно від потреб, обставин і середовища, існували інспіровані, немов „допоміжні", дезінформації. Як, нпр.: Немає ніякого комунізму, який пережився. Залишилася та сама „Росія", яка послуговується комунізмом єдино для своїх імперіялістичних цілей. Саме тому боротьба з комунізмом, як таким, є безпідметною. Того роду оптимістична мінімалізація комуністичної загрози, завислої над світом, передусім відповідала (і відповідає!) смакові урядів західніх потуг, не охочих до всяких ідейних походів. А втім, та боротьба підтримувана в тому оптимізмі „антиросійськими" націоналізмами поневолених народів і їх традиційними цілями: боротьба не з комунізмом, але з „русифікацією"...

Дисиденти, як це саме назва вказує, не є людьми вільного стану, лише „відщепенці" від комуністичного пня, з якого виросли. В латині „діссідентес де реліґіоне" — це той, що різниться в справах віри, але не противники самої віри. Вони то повинні нас тепер вести по витичній дорозі. Та нова структура виступила з обличчям виразно пристусованим до так зв. „об'єктивних умовин" повоєнної доби. Вона збіглася меншбільш з висилкою на Захід з Москви Солженіцина. Апоґей осягнула у зближенні, а частинно в злитті у спільному фронті з „еврокомунізмом". Ґльобальний засяг і характер „дисидентського руху" інший, як давнього „Тресту" з його „Леґендами". Очевидно, як тоді, так і тепер ряди виповняють теж люди доброї віри. Спільно з „Трестом" залишилися все ж таки головні напрямні. В першому ряді постулят: у ніякому разі й під ніякою умовою не стосувати сили супроти Совєтського Союзу. Тобто, „боротьбу" (виключно ідеологічну) зводити в принципі до — не-боротьби...

Це правда, що ніхто не хоче воювати з Совєтським Союзом ані на Заході, ані внутрі комуністичного бльоку. Але щойно „диси-

(Закінчення на ст. 6-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕРШЕ КВІТНЯ

Як про це свідчить таке солідне джерело, як газета „Ґвязда Полярна", первопочатків першоквітневих жартів, або так званого „Пріма Апріліса'', треба шукати ще в біблійних часах, а саме — в намові наших прабатьків Адама і Еви до первородного гріха. Як твердить вищезгадана газета, першим, хто вигадав „Першого Апріля'', був злий дух у постаті вужа, який обдурив праматір Еву, підмовивши її вкусити від дерева добра і зла. Ева, своєю чергою, обдурила рідного чоловіка, давши йому посмакувати заборонений овоч. Адам же не мав кого обдурити, поскільки більше мешканців раю не існувало, зрештою, поки спам'ятався, що впав жертвою поганого жарту, Янгол з вогняним мечем прогнав його разом з дружиною на земське заслання.

Сяк чи так, першоквітневі жарти були колись дуже модні в Старому Краю. Земляки „дурили'' себе залюбки не тільки приватно, але й публічно, в українській пресі. Чи не найкращого „Апріля'' пустила між народ у 30-их роках редакція щоденника „Новий Час'' у Львові, подавши в суботньому числі, на першій сторінці, сенсаційну новину, що аґенти ҐПУ викрали з мешкання і вивезли „в невідомому напрямку'' директора В-ва „Українська Преса'', Петра Постолюка, популярного тоді у Львові „П'єра'', колишнього старшину УСС, ад'ютанта командира Леґіону, Микитки. І хоч в понеділковому числі редакція „спростувала'' новинку та вияснила, що це був жарт, то по Краю ще довший час ходили леґенди про схоплення і ліквідацію „П'єра'' Постолюка, який, славити Бога, і досі проживає в доброму здоров'ї в Пассейку, Н. Дж., на статусі далі активного у видавничій діяльності, пенсіонера.

Тут, на цій вільній землі Вашинґтона, якось не видати серед журналістичної братії людей з такою фантазією і гумором, що ними так відзначалися наші старші колеґи у Львові. Правда, час-від-часу трапляються у декого проблески такої винахідливости, як це сталося, наприклад, в одному тижневику, з нагоди роковин проголошення Української Народної Республіки в 1918 році. Редакція подала, що це вікопомна подія відбулася в Києві, на Софіївській площі, але замість собору св. Софії, бачимо на образку собор ...св. Юрія у Львові! Добрий першоквітневий жарт, на жаль, редакція тижневика подала його своїм читачам три місяці завчасно, бо в числі з 1-го січня 1978-го року...

Ікер

Володимир Янів

ІНТЕРЕСНА МАЛЯРСЬКА ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ

(2)

Критики й любителі мистецтва пані Куріци-Ціммерман добачувалися у барвній пишності її картин, у розмаху мазків пензля, у гармонійній співгрі предмету й орнаменту відблиск краси української Батьківщини. Це дуже вірно. Тільки тут треба додати, що Батьківщину Христина покинула 6-літньою дитиною, а враження дитячих літ завжди найсильніші. Це ж ми самі добре нагадуємо, що ніколи не було стільки яркого сонця, стільки синяви небес, стільки зелені у листі й у свіжих травах, але теж ніколи стільки снігу у крижаній зимі, як це було в перших роках нашого життя. В пізнішому віці надто вже часто сіра мла сповиває сонце, чи навіть затемнюють його хмари, — багато скорше також тане сніг, який, зрештою, втрачає надто вже скоро свою непорочну чистоту. Красу найсильніших вражень дитинства зв'язує Христина завжди із далекою Батьківщиною, і тільки із Батьківщиною. Батьківщина залишилася для мисткині назавжди такою, якою вона її покидала, чи якою вона їй ввижалася у щасливому дитинстві, в якому вона її покинула. Ілюзії, якими живемо, загущуються — зокрема при важких переживаннях чи ударах долі — й переходять у тривалий стан постійного життя ілюзією, — тобто переходять у ілюзіонізм: отож мешканцям України ніколи не бракувало ні важких переживань, ні ілюзіонізму, в який вони утікали із важких буднів. Ілюзіоністами є ми в своїй цілій настанові, — звернені на себе, замріяні, зосереджені на власні проблеми — чи ілюзії... В ілюзіях живе також Христина зі своїми власними дорогами, городами, квітниками, чи містечками, але також із своїми власними деревами життя, як це читаємо в окресленнях (назвах) її картин, а згодом спостерігаємо і в самих картинах. Тому це багатство барв із її дитинства, яке вона носить у собі, тому та теплота спокійної туги серця, але й пристрастні контрасти чогось прочуваного й нездійсненого, контрасти злагіднені гармонією довгого визрівання. І чим довше картина визріває (зокрема ґобелени!), тим більша гармонія. Обов'язково лучиться при такій поставі дійсність із сном, а одночасно традиція давніх оформлених часів із модернізмом химерних снів, що є віддзеркаленням бажань, а то й із фантазією нереального. Так доходимо із Христиною до границь абстракціонізму, але й ніколи не осягаємо його вповні, ніколи не хочемо себе заперечити у нірвані переходу в буття, в якому гине життя, але й гине форма, а з нею й індивідум, людина, — людина із мряковинням снів чи ілюзій, з яких, проте, кристалізується нове життя, нове хотіння, нова творчість. Одна оливна картина Христини на виставці таки й називається „Ілюзії'', — це, зрештою, (яке це знаменне!) улюблена картина її малої доні. В композиції заокруглених форм чи барвних ліній бачимо наче легкий дим із сигарети, чи може краще: ще багато ніжнішу пару, що легко підноситься вгору зі склянки гарячого, бурштинового, ароматичного чаю у настроєвім присмерку сумирного підвечір'я, приносячи мир відпруження й привітно запрошує до насолоди тихого надхнення, з якого зродяться нові пляни, як у наших неокреслених мріях є вже пророcті майбутніх чинів, що ведуть нас із гавані домів у неозорі далечі незважених змагань. І в тій сірій мрячці бачимо в інших видах зариси барвних постатей, чи рослин, ба навіть містечок із церковцями, ратушами, мурами, баштами („Спогад із Калябрії'', „Моє містечко''). Як вслухатися, чуємо гру вечірніх дзвонів тихого містечка, вчуваючися в меланхолію склону дня із бажанням зосередження для складення підрахунку із усього зробленого й занеханого. Абож, як різко віддiлює сходяче сонце синяву дому при віконцях. І через це прояснення й насичення веселим променем стається і так вже радісний спогад про італійський півострів ще більше безтурботний, привабливий...

Або ще інші ілюзія („Сходить сонце''): придивімось до фантастичного сходу сонця, яке наші українські предки почитали, як найвище божество. Сонце ж було праджерелом життя, сонцю завдячувала природа буття й ріст: глядім на це дерево, що росте завдяки соняшному промінню, — ні, воно таки виростає на сонці, із сонця, і як пишно! Як розкішно воно виглядає в своїй соковитій зелені в осліплюючій повені, що заливає образ і мов широко розливається поза нього.

З цього багатства божественної природи соняшного царства перенимає Христина надхнення й для свого власного саду, для інтимного ґороду („Мій квітник''): це вже є мистецька композиція пристрастної свободи природи в нестерпному рості, як відблиску Божої всюдиприсутности, і власної призадуми; тут маємо вже глибші — темніші — тони власного дозрівання. Проте ж барви миттю роз'яснюються при спогаді про Україну („Квітне мій город в Україні''), хоч ми тут попри спогад бачимо теж тугу далечі й розлуки. Алеж город Христини, який колись цвів для неї в Україні, і як він дальше для неї цвіте у її уяві, є безхмарною візією земського раю... А втім саме цей ґобелен є улюбленим твором Христини, — цей експонат прикріплювала вона на стіні останнім перед виставкою із найбільшою старанністю.

Звичайно, по-моєму, не можна цього ґобелену порівнати із її найбільшим і найкраще згармонізованим ґобеленом, — з барвною квіткою композиції („Квітник''). Для мене саме ця композиція досягла вершим структурної спаяности. Подивляти треба також технічну досконалість, — випрацювання найменшої подробиці. Шість місяців зусиль та творчої наполегливости вимагала ця композиція стилізованих квітів, при чому, дивуватися треба, як тонюсінькими ниточками мисткиня зуміла віддати нюансування кольорів, чого важко було добитись пензлем. Це випливає тільки із любови Христини до її квітучих городів, — тому вони мають стільки тепла внутрішньої сердечности.

Спиняючись на ґобеленах, хочу ще підкреслити цікаву для нефахівців подробицю, яка буде важлива для зрозуміння технічних можливостей ґобелену. Куріца-Ціммерман виставила два твори тотожнього змісту — вони дещо різняться тільки величиною, — вони були вивішені один проти другого. Перший — це абстрактна барва декоративна композиція в оливній техніці, — другий — це тотожний ґобелен. Обидві „композиції'' можна було до подробиць проаналізувати й порівняти: лінії ґобелену були багато чистіші, а завдяки тому контрасти пластичніші, а сама гармонія переконливіша. Це порівняння може зродити справжню любов до ґобелену.

Під кінець характеристики виставлених картин перейдім ще до „Мого дерева життя'', — отже, до дерева життя Христини, який мені ввижається доглибно-психологічним автопортретом. Коріння дерева — глибоко в землі. Мисткиня стоїть твердо й впевнено на рідному ґрунті традиції багатого символізму („Дерево Життя!), і всіх потенційних первісних сил Батьківщини та її цілого населення, — праджерел творчости, що виявляються у найрізнорідніший спосіб, але завжди у одному напрямі, у виразній простолінійности. У цім її особистім дереві життя, подібно як у особистім городі Христини, приходять темніші згущені кольори застанови, призадуми, розваги, унаявнюючи, правдоподібно, тривожні турботи авторки. Зелень верховіття це зелень зрілого літа, а не зелень пробудження весни в її квітучих городах України; можливо промовила тут туга нездійсненого й нездійсненного, — може в цьому й вияв особистих розчарувань, алеж гостроверхий стовбур вказує на постійну внутрішню силу росту, — цей стовбур постійно відживлюваний кров'ю коренів.

Не менше цікаве друге „дерево''. І це з етнопсихологічного погляду. В Україні ціла природа для людини ЖИВЕ, — не в чисто органічно-фізіологічному змислі, але й у повноті духово-душевного життя. Приглянься й тут: дерево — це вправді дерево, алеж з обрисом людини, із тугою дівчини за звершенням у любові, із виспівом ніжного бажання невідомого ще, але очікуваного вибраного. Як соромливо заслонює дівчина власне неприкрите тіло довгим своїм волоссям, що м'яко спливає аж до землі. Як ніжно піднімаються віти-рамена до обіймів і пестощів в нетерпінні очікування на невідоме об'явлення. А позаду вже світла золота дуга, як пророцтво гарячобажаного сповнення!

І якщо для фахової критики національний елемент у творчості Христини узмістовлюється у багатстві барв — у пишності кольорів, — у сміливім кресленню ліній з їх динамікою й вітальністю, — в розмаху й темпераменті, тоді для мене, як психолога, національний момент

(Закінчення на ст. 6-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1978 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Одомірок Роберт П.
8 Гованська Лена, Марко.
16 Петрсон Емілія Л.
31 Чачо Томас Г.
47 Престош Тимотей І.
49 Белмот Марко Й.; Подоляк Дженіфер К.; Сидій Михайло.
63 Магдій Тревер Ю. 2.
67 Анґлас Дженіфер Л.
94 Даниш Марко А.; Козак Іренеус І.; Ксеня; Мех Христина М.; Федик Іван.
121 Колангело Микола С., Ніколя М.; Ван Говен Скот М.
136 Одарченко Соня.
141 Лихолат Антоній.
156 Ґалагер Ерік П.
163 Монтурано Антоній Н., Маріса А.; Мороз Марко.
172 Данильчук Андрій І., Катерина Г.
183 Лісіка Алісія Л.
204 Ґіна Григорій.
212 Костів Вінсент Й.
220 Буддель Патрік М.
226 Колодій Лев А.
230 Ґарвурд Христофер І.
245 Білак Андрій В., Меланя, Наполеон Наталка.
271 Рудай Христина.
274 Павлишин Ольга.
277 Стеранка Адріян Р., Христина М.; Дидин Джесіка Б.
307 Слабий Микола Р., Наталка А., Стефанія О.; Михайлів Лариса Р., Христина М.
320 Винницька Тетяна А.
360 Щуровська Адалія Б., Тарас Б.
361 Літепло Андрій С., Василь П., Марко Х.
364 Агредано Олександер.
367 Климочко Зоряна М.
368 Зелем Соня Д.; Коселко Павло Р.
374 Витвицька Уляна К.
402 Хрептак Богдан.
421 Брігідер Андрій Ф.; Іваско Кім М.
434 Дідух Андрій М.; Шанайда Даня.
448 Мацелюх Маркіян, Стефан.
465 Опаріск Петро.
468 Сиротюк Діяна В.
503 Войтів Маргарет М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
28 Іськів Сусанна.
51 Адамовський Ігор Р.
106 Коцовський Дейл А.
107 Кржановський Микола, Ярослав.
110 Волощук Григорій З.
140 Терлецький Іван М.
221 Цимбалістий Іван.
254 Ліндгрін Джефрій.
287 Кирил Роберт А.
317 Ємець Богдан, Галина.
320 Ласійчук Оксана Л.
360 Дяків Наталія.
371 Васильківська Христина І., Роберт С.
411 Звір Данило.
499 Стикель Ольга.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
214 Бич Мирослав М.
240 Грен Михайло І.
367 Тарафа Юрій А. 2, Анна М. 2.
479 Рут Рональд Д., Теодор С.
488 Ґуйдл Келлі С.; Тот Гейді С., Річард Й., Йосиф Е.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
136 Головка Андрій.
361 Крупка Софія Е., Зоряна М.
475 Митко Юрій.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
30 Ґарднер Карен.
78 Адамс Джеміс К.
121 Фадел Черил А., Давн М., Іван Р. мол.
153 МекҐрудій Іван А.; Пістун Ерік, Зані; Сарахман Олександер О.; Шуль Андрій В.
240 Михалевич Олександер С., Богдан О.
242 Родік Йосиф С., Ліза М.
368 Сіснецька Деббі Л.; Федусів Богдан, Іван, Стефан.
440 Юзель Стефан Т.
502 Войтович Двейн М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
20 Бич Мирослав М.
191 Гайс Чері Л., Мішель М., Роберт Е.
291 Грен Михайло І.
321 Рут Рональд Д., Теодор С.
336 Ґуйдл Келлі С.; Тот Гейді С., Йосиф Е., Річард Й.
362 Татомир Олександра М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
360 Дякун Наталка.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
28 Іськів Сусанна.
56 Ґілігін Тимотій І.
86 Клоків Василь, Володимир.
106 Коцовський Дейл А.
107 Кржановський Микола, Ярослав.
140 Терлецький Іван М.
170 Пушкар Марія.
182 Сенедзюк Іван, Михайло.
221 Цимбалістий Іван.
287 Кирил Роберт А.
320 Ласійчук Оксана Л.
361 Медвідь Йосиф І.
367 Яцула Іван М.
371 Васильківська Христина І., Роберт С.
411 Звір Данило.
427 Лозовчук Богдан П.; Небелюк Маруся.
432 Головатий Мотря А., Уляна М.
439 Косар Андрій А., Василь П., Григорій І., Павло М., Стефан Е.
460 Гаврилюк Василь.
486 Бойко Карен М., Ніколлета М., Синтія І.
498 Бабей Денис І.
499 Стикел Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Борис Володимир мол., Михайло І., Річард М.
16 Смолій Григорій І.
39 Ґудзяк Борис А.
59 Банеґру Іван.
69 Дворян Дарія К.
75 Гузиляк Денис Е.
78 Савчак Лінда М.
84 Чуйка Діяна.
85 Лечко Роза А.
100 Кірпа Доріс.
151 Гойсак Давид Й.
158 Балкоф Беверлі А., Ґарі М.
192 Зухер Михайло.
217 Іванов Едвард К.; Мартинюк Іван А.; Ракута Моніка Е.
221 Федорів Анна М.
231 Мацьків Віра М.
240 Шкурлій Рита І.
251 Дем'янюк Ірена А.
266 Бабала Марія; Чайка Ольга М.; Ференц Памеля Д.
295 Волошин Богдан, Євген.
299 Коваль Марко Дж.
303 Питльований Микола Ю.
307 Гапій Марія С.
350 Возняк Марія Л.
356 Продивус Олександер М.
371 Рогнелт Ерік; Повел Інгеґорґ К.
379 Кузьо Стефан Р.
414 Фіґол Романа Хр.; Брезіцька Маріон Г.
460 Джус Адела Т.
461 Керлов Томас М.
465 Віттемор Дебора А.; Панишак Михайло.
470 Леник Христина М.
473 Войтенко Аріана О.
480 Чучко Анна М.
484 Дуґлас Богдан Р. 2.
503 Мартинюк Петро А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
102 Турчик Лінда М.
161 Ґеряк Давид А.
230 Оттерсон Мелвін Р.
245 Галко Еріка А.
254 Бейлій Анна Р.; Петрунів Михайло.
320 Ніщук Зірка О.
335 Кохарська Юдіт А.
397 Мальник Нансі Е.
414 Роман Дональд М.
488 Івасів Олекса Б.
497 Зинич Террі, Рональд.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.:
5 Ройовський Олександра І.
17 Волот Віра Г., Маргарета Л.; Галич Давид І.
28 Бемко Ігор І.
233 Влашин Андрій Р., Віра І.; Ґріззел Джо А.; Колушик Ірена; Мосійовський Йосиф; Сілецький Тарас Ю.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
362 Ґайда Нансі Е.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
2 Сенкович Василь І.
6 Одомірок Павло, Стефанія.
8 Швайка Петро.
15 Іванців Євген М.
27 Ципцар Станіслав, Кікта Гелена.
32 Захарко Євген.
33 Андрушко Чеслава.
35 Ґулих Мирон.
39 Бугай Анна, Володимир.
47 Престош Ірена.
50 Гайден Наталія.
51 Дурбак Маруся.
55 Кузьмів Теодора.
57 Грицковян Катерина А.
68 Макуха Євген Н.
79 Чайковський Тиміш.
85 Летчко Роза А.
88 Савчук Зенон.
94 Захарків Ірена; Меч Христина А.; Тарнавський Юрій З.
106 Лепкий Антонія Б.
113 Коземчак Едвард Г.; Лонг Роберт Г.; Максінчалк Керол А.; Філліппі Донна М.
123 Бузззеллі Роза А.
133 Мирун Григорій.
136 Одарченко Марія, Віктор.
137 Равлюк Ольга.
156 Ґалаггер Бонні Ф., Патрик.
161 Андрус Гелен; Орд Ґарі Л.
162 Боднар Ольга.
163 Здоров Алдона.
169 Мурат Маргарета.
172 Данильчук Юлія А.; Ґоворонський Михайло; Івашко Мирослав.
183 Яровий Василь.
191 Кочан Дмитро.
200 Ярема Петро Ю.
204 Ґіна Христина; Писарівський Адріян; Ривак Петро; Остафійчук Михайло.
217 Лейх Іван; Ракута Марія, Моніка І.
221 Струтинська Євстахія І.
223 Микулин Михайло.
230 Волінчак Патриція І.; Романко Катерина М.; Руш Ребека А.; Філь Михайло І.
233 Федорів Володимир; Трипняк Ігор.
245 Копаниця Орест П.; Федорович Зенон.
254 Ґлова Юрій А.
257 Ґордон Валентина.
274 Павлишин Анна Л. Джое О.
277 Кібузінський Григорій Б.
281 Гіш Юлія.
287 Грицковян Христина.
290 Морган Гелена В.
293 Сеник Роберт М.
305 Янкус Андрій І.
316 Адамс Чарлс.
320 о. Дорнік Іван; Імче Іванна А.
321 Ґеремеш Михайло.
330 Ілліів Ростислав.
337 Мельник Адріян Л., Джері В., Роман А. мол.
343 Ковба Роза.
349 Спок Роберт.
354 Банас Францеса.
360 Дякун Наталка; Бурий Амелія.
364 Ґіба Іван З.
372 Кручак Андрій, Маріян П.
373 Лесів Роман П.
375 Лукасевич Ольга.
394 Сілверман Люба; Закревська Анна, Володимир.
399 Сурівка Любомир.
417 Шарий Борис.
421 Сирота Гарвей; Стопанська Патриція.
423 Юринець Зеновія, Юліян І.
429 Врублевський Марія К.
430 Іваськів Ольга, Ярослав.
434 Корбяк Віра.
460 Засідко Катерина, Роман.
465 Боілка Єва.
474 Медвідь Володимир.
475 Гарматюк Орест.
486 Оренчук Володимир.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
15 Рибак Ізидор, Марія О.
96 Кростинська Людвика.
127 Тарчанів Йосиф.
162 Гаврилюк Параска.
211 Демкович Анастасія.
221 Шимкович Теодосія.
238 Кохановський Володимир.
320 Семенков Йосиф*.
336 Рогаль Марія; Тот Сує А.
367 Джус Стефанія.
379 Яцьків Пелагія; Стефанів Петро.
407 Гіллір Дебора А.
415 Косович Білл* Петруся.
423 Дуке Марія.
432 Баран Іван*; Петях Петро*.
497 Ткачук Мирослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Ванська Вікторія, Ванська Вікторія М.
340 Перейма Євген.
442 Ситник Марія.
464 Юрічук Стефанія.
479 Мартиняк Стефан, Марія.
488 Тот Сує А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.;
5 Ройовська Олександра І.
17 Галич Давид В.*; Волот Віра Г., Маргарета Р.
28 Бемко Ігор І*.
233 Влашин Андрій Р.*, Віра І.; Ґріззел Джо А.; Калушик Ірена; Мосійовський Йосип* Сілецький Тарас Ю.*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
53 Цвік Іван*.
153 Лисяк Богдан.
240 Рибалт Катерина.
268 Катчак Зіна.
325 Балко Андрея.
379 Стефанів Петро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Блонарович Олександер*.
55 Бабій Марта Н.
56 Кудлак Марія З.
94 Когут Володимир*; Старжинський Петро*.
106 Чорній Ольга.
115 Коцюруба Володимир*.
121 Фадель Іван Р. ст.*, Патриція А.
131 Курпяк Євгенія; Роман 2.
153 Баран Михайло; Голлендер Войціх*; Кизик Андрій*; Мирослава; Маглер Антоніна; Михайлишин Василь; Пістон Петро*; Подолок Федерик*; Радванська Реґіна; д-р Шуль Андрій В*; Януш Олег Л*.
161 Іваскевич Юліян.
166 Прибила Іван Е.
219 Гірник Маріон.
236 Терпко Самуїл*.
240 Богуславська Надя М.; Михалевич Стефанія, Тарас*, Юрій Й* 2; Оліяр Оксана Л.
337 Луцяк Анна.
362 Петрик Марія.
382 Велікоинч Марія А.; Малоній Марія.
402 Марусяк Михайло*.
424 Демчук Генрі*.
432 Совяк Йосиф.
434 Борис Зенон*.
439 Зацерковна Анна.
440 Олійник Михайло.
469 Андрушко Дороті Е.
485 Комар Зенон М.
502 Войтович Віктор Е*.; Рамбалій Данді Р*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
153 Ситник Марія.
172 Перейма Євген.
191 Іванчук Ігор Б*.; Гаєс Донна М.; Роберт Л*.
321 Мартиняк Марія, Стефан.
336 Тот Сує А.
471 Юрічук Стефанія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
2 Зарко Марґарита.
7 Кондаш Анна К.
15 Рибак Ізидор, Марія О.
25 Сімович Оксана.
47 Саврук Анна Р.
56 Асип Патриція Л.
65 Патриляк Іван*.
88 Цап Микола.
94 Дацків Юрій*.
121 Федель Моріс А*.
127 Турчанін Йосиф.
182 Сенедзюк Василь*, Іван*, Михайло*.
183 Арнольд Марта Х., Роберт Б*.; Василина Андрій І*.
238 Кохановський Володимир.
320 Семенков Йосип*.
330 Єлиів Ростислав*.
336 Рогаль Марія.
360 Щуровський Юрій Р.
367 Лопухович Микола Н*.
379 Яцків Полагія.
399 Кашуба Іванна.
402 Андрусишин Ольга.
414 Карпе Діяна В.
415 Косович Білл*, Петруся.
423 Дуке Марія.
430 Марущак Гафія.
432 Баран Іван*; Петях Петро*.
439 Косар Варвара Л., д-р Стефан Я.
456 Могилюк Катерина, Петро*.
468 Матович Радомир*; Турецький Петро Н*.
490 Куцінська Джоїс А.
497 Ткачук Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Коцур Анна, Василь.
22 Олек Гелен Б.
58 Гербовий Тарас*.
112 Попіль Антонета.
126 Кривоняк А. Річард*.
153 Полянський Лонгін; Вівчаровський Михайло.
230 МкКлей Стелла.
268 Юринюк Марія.
277 Наконечний Антін*, Стасишин Володимир, Стефанія.
350 Возняк Софія К.
372 Крушак Андрій, Якубович Олександер.
379 Стефанів Петро.
397 Лоза Євген.
450 Чехович Донна.
465 Новоставський Михайло*.
471 Демянчук Стефанія.
481 Копко Стефан*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Ковач Марія.
14 Джерега Василь.
21 Коротко Олег*.
42 Хитрак Андрій.
53 Цвік Іван*.
63 Одреховський Іван П.*.
102 Гороско Юрій Г*.
119 Варшо Чарлс Р.*
127 Михалович Стефан*.
140 Маркович Йосиф*.
161 Гліста Павло*; Ларик Іван*.
171 Форман Рональд М*.
183 Кліш Роза.
217 Велітович Василь*.
259 Троц Михайло С*.
274 Петрик Роберт І*.
288 Ґафній Марлен І.
293 Магарін Гелен О.
316 Велітович Василь*
320 Войтович Михайло.
321 Ґеремець Михайло.
325 Паливода Ольга, Іван*.
343 Онуфрик Катерина.
348 Кашмар Річард Й*.
350 Самодел Гаррі*.
361 Савка Юлія.
364 Бобечко Ольга.
367 Джус Стефанія.
371 Лобур Василь Т*., Патриція М.
409 Дуік Джером П*.
432 Петрук Микола*.
497 Саварин Петро; Юсик Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
230 Тхорик Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Лесин Анна.
14 Зенчук Євдокія.
32 Патрик Іван*.
38 Баран Іван*.
41 Сенчишин Іван Е*.
42 Дупляк Сусанна.
49 Петраш Петро*.
51 Зісрман Ольга.
66 Лозинський Тарас.
70 Бекач Константин.
76 Карапінка Ілля.
86 Керод Володимир.
102 Бєдзик Іван*.
105 Дмитрук Ольга.
106 Семерак Володимир 2.; д-р Вітковський Антін.
112 Подоляк Анна.
121 Колангело Анна.
123 Мазарелла Михайло Ф. ст.*.
125 Цимбалістий Марія.
130 Дайшин Катерина.
139 Гудима Пелагія.
147 Брезак Василь*; Вітик Андрій.
164 Петак Анна.
176 Овак Антоній.
191 Дримун Микола*; Лещишин Чарлс*.
194 Смітенко Євфрозина 2.
202 Рат Настя.
203 Копитко Семен.
204 Рега Іван*; Юхимов Філіп.
211 Тичка Роза.
217 Скрипка Єва 2.
221 Цимбалістий Марія; Кутко Ігнатіюс; Вітковський д-р Антоній.
237 Іваxів Теодор.
238 Давискиба Микола 2; Смарч Юстина.
240 Додіо Ксеня.
271 Довжицький Ернестіна М.
292 Федик Петро З.
293 Ярмій Іван Е*.
316 Кубарич Микола.
320 Емха Дмитро.
325 Боган Іван*.
334 Холодняк Іван.
344 Замарра Іван Б*.
347 Ковальський Дороті М.
350 Коринчак Гелен.
367 Шарлецький Андрій*; Балацька Матильда; Заблоцький Павло.
368 Семанчук Софія.
369 Бакун Катерина.
372 Де Байло Петро*.
379 Кутко Ігнатіюс*.
388 Гашак Антоніна.
423 д-р Цимбалістий Ігор 3; Лещинський Григорій.
432 Ґріффін Ольга; Заплітний Іван*; Кінах Павло 4; Романик Сем.
444 Сенюк Гаррі Г*.
469 Сворін Анна.
471 Ільчина Теодор*.
481 Клим Гаррі*.
495 Мартинович Богдан Л.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
11 Сціленнй Григорій З.
22 Мак Роберт.
35 Ґулич Мирон.
51 Дурбак Маруся.
88 Савчук Зенон.
120 Древна Маріянна, Михайло; Споларіх Синтія.
136 Одарченко Марія, Віктор.
180 Ґенет Наталка Т.
204 Писарівський Адріян; Ривак Петро.
233 Калушик Ірена; Мосійовський Йосиф.
240 Зварич Ірина.
241 Ренейд Бонні І.
257 Ґордон Валентина.
305 Янкус Андрій І.
353 Джус Люба.
402 Базилевич Єва; Войтович Борис Б., Лідія.
421 Біґун Йосиф О.; Кушман Рик Е.; Михалюк Сильвестер В.; Стадник Рудольф.
430 Ковальчин Ірена, Тарас.
460 Засідко Катерина, Роман І.
472 Лапичак Аріядна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
83 Коновал Йосиф Г*.
233 Мосійовський Маріян*.
448 Коваль Василь*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Мрозовський Володимир*.
27 Олесницький Любодар З.; Щербак Елізабета, Іван*.
42 Олярник Володимир мол.*
94 Андраш Патриція, Стефан*; Цісарук Джероме І*.
103 Гаріс Катерина А., Михайло*; Тенін Василь В*.
106 Джура Василь*.
121 Джонсон Джей Л*.; Кричковський Роберт П. ст*. Ґедз Володимир*.
147 Прамік Матев*, Шірлій.
153 Кизик Мирослава.
240 Гамуляк Марія; Михалевич Стефанія, Юрій Й*., Тарас*.
268 Ґречин Володимир*; Кечіно Йосиф*.
271 Мітрикевич Франк*.
291 Дзюба Ґеральдіна Л., Стефан*.
330 Єлиів Ростислав.
349 Ґабер Михайло.
402 Волошин Стефан*, Люба, Теодор* Теодосій*.
434 Стеффчік Ольга М., Річард Телішевський Мирослава, Зенон*; Хомик Володимир С*.
442 Шимко Юрій Р*.
481 Венгрин Стефан*.
502 Войтович Віктор Е*; Рамбалій Данді Р*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
85 Панко Рут Е.
174 Барнич Євдокія.
371 Третяк Олександер*.
393 Бойко Петро Р*.
462 Хома Текля.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 28-го лютого 1978 р.):

Старий рід забезп.	36
Кляса О.	170
Кляса Т.	2,154
Кляса W	11,602
Кляса Р 20	13,152
Кляса Е 20	9,822
Кляса Е 65	2,633
Кляса Р 65	1,666
Кляса DP 60	225
Кляса DP 65	700
Кляса ADD	6,559
Кляса Т 10	235
Кляса Т 5	47

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	525
Кляса Е 20	352
Кляса Р 65	17
Кляса Е 65	38
Кляса Е 18	7
Разом:	49,940

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 28-го лютого 1978 р.):

Кляса 1-ша.	416
Кляса 2-га	192
Кляса ТР-65	106

НОВІ ЧЛЕНИ:

Кляса Е 18	3,809
Кляса Е 20	5,185
Кляса Е 65	327
Кляса Р. 20	7,298
Кляса Р 65	125
Разом:	17,458

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом:
(Стан з 31-го січня 1978 р.):	22,521	58,426	6,572	87,519
Активні члени: (Приріст у лютому 1978 р.):				
Нові члени	68	114	32	214
Прийняті наново	18	49	3	70
Прийняті з перех. листами	12	8	—	20
Зміни кляси забезпечення	4	6	—	10
Прийняті з Деп. Молоді	—	11	—	11
Разом:	102	188	35	325
(Убуток у лютому 1978 р.);				
Суспендовані	20	47	43	110
Відійшли з перех. листами	12	9	—	21
Зміни кляс забезпечення	15	6	—	21
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	—	84	—	84
Вибрали гроші	34	43	—	77
Відійшле з випл. п. сум забез.	48	22	—	70
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	35	—	48
Відійшли на частинне випл.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	1	—	—	1
Вигасла важність забезп.	—	1	5	6
Разом:	144	248	48	440
Члени, які випл. вкладки: (Приріст у лютому 1978 р.):				
Виплачене забезп.	13	36	—	49
На безпл. продов. забезп.	4	15	—	19
Разом:	17	51	—	68
(Убуток у лютому 1978 р.):				
Померли	—	28	—	28
Вибрали готівку	12	14	—	26
Повернені в актив	3	5	—	8
Вигасло продов. забезп.	5	5	—	10
Разом:	20	52	—	72
Разом усіх членів УНСоюзу, з кінцем лютого 1978 р.:	22,476	58,365	6,559	87,400

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаненту, що тут проголошені в рекордовому звіті за лютий 1978 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1978 року взяли переступні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

В УКРАЇНІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Павло Кампів, колишній політв'язень, який живе в Ужгороді, не може одержати праці. Він подавав прохання на працю в різні місця, але всюди йому відмовляють. Директор одного з підприємств, Волошко, сказав Кампову: „КҐБ заборонив вас прийняти".

В селі Леніно Житомирської области живе колишній політв'язень Василь Овсієнко. 5 вересня 1977 року йому продовжили нагляд на 5 місяців з таких причин: 1. Підтримує зв'язок з „антирадянськими елементами, які знаходяться в місцях позбавлення волі", 2. Підтримує зв'язок з Матусевичем і Мариновичем, 3. Намовив свою родичку Людмилу Рябуху давати „навмисно фальшиві свідчення" у справі Матусевича-Мариновича.

В червні 1977 року закінчилося дворічне заслання (після 5-річного строку в таборі) Миколи Горбаля. Після звільнення Горбаль одружився і поселився з дружиною в Печерському районі м. Києва. Під час оформлення прописки, начальник міліції Печерського району розмовляв з Горбалем дуже брутально. Горбаль запротестував: „Чому ви зі мною так поводитеся? Я нікого не обікрав і не вбив. Я відбув строк за те, що написав поему". Начальник відповів: „Що це — грабити, вбивати? Ось у нас таких цілий список висить. А з державних злочинців ти єдиний в Печерському районі". 4 грудня Горбаль доставили в міліцію, щоб зробити відбитки пальців.

Переслідування Надії Світличної продовжуються. Після звільнення з табору, Надія Світлична довший час старалася одержати право мешкати в Києві. Нарешті влітку 1977 року вона дістала прописку і тоді пробувала знайти працю за професією (українська філологія — викладач мови і літератури). Їй всюди відмовляли з огляду на те, що вона була свого часу засуджена. Представник райвиконкому сказав Світличній, що вона не зможе працювати за фахом з ідеологічних причин.

Декілька разів Світличну викликали на переслухання у зв'язку зі справами Руденка, Мариновича, Матусевича і Снєгірьова. В листопаді 1977 року Світличну почали викликати до КҐБ на „розмови" в її „особистій справі". Коли вона відмовилася добровільно піти, їй загрозили, що її приведуть насильно. Під час розмов, їй вказали на її „злісно наклепницькі" листи до ЦК, до Української групи „Гельсінкі", до Президії Верховної Ради СССР про зречення з громадянства і переклад Меморандуму ч. 2 Української групи. У „розмовах" Світличну обвинувачували в розповсюдженні тих документів, у влаштуванні „зборища" на могилі художниці Алли Горської, в організуванні колядування і виставки вишивок. Її також обвинувачували в підбурюванні молоді до антирадянської діяльности, зокрема Мариновича і Матусевича". Їй також зробили в КҐБ закид про „неправильне виховування сина" (він має 7 років), мовляв, вона в його присутності веде „небажані розмови", що приходила з ним на допит, возила до табору на побачення з братом Іваном Світличним, їздила з ним на суд Руденка, Тихого. Все це, згідно зі словами працівників КҐБ, може допровадити до того, що сина від неї заберуть і його вихованням займеться держава.

Розмови зі Світличною вели слідчий республіканського КҐБ Линовицький і працівник оперативного відділу Гринчук. При кінці листопада вони їй сказали, що про висліди цих розмов вони її незабаром повідомлять. Можливо, що це буде обвинувачення за ст. 62, ч. 2 КК УРСР („антирадянська агітація і пропаганда"). В листопаді Світличну два рази оштрафували за „порушення законів нагляду".

На початку 1973 року в селі Росохач Тернопільської области арештували таких українських патріотів: Андрія Кравця, Миколу Слободяна, Петра Винничука і Степана Сапеляка. Винничук відбув 4-річний строк і тепер перебуває на засланні. Його адреса: Томская област, Верхнекетский р-н, п/о Белый Яр, пос. Полуденовка. Там, на засланні, знаходиться теж Кравець. Слободян відбуває заслання в: Томская обл. Кривошеинський р-н, с. Николькое.

Під час „конституційної сесії" Верховної Ради УРСР в інститутах Академії Наук УРСР працювали вечірні дижурні. Ніччю з 6 на 7 жовтня 1977 року на вулицях Києва вартували 3,000 „загальних дижурних". Їх попереджували, що є відомості, що серед ночі будуть в Києві розклеєні листівки та афіші.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Передплата: на рік — $30.00, на пів року — $16.00, на 3 місяці — $9.00. Для членів УНСоюзу 65 ¢ міс. За кожну зміну адреси — 25 ¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Народовбивці

Нещодавно українці на поселеннях у вільних країнах світу мали можливість познайомитись з потрясаючим своїм змістом документом — останнім словом Миколи Руденка, якого совєтський провінційний суд у Дружківці засудив на довголітнє ув'язнення за приналежність до Української Групи нагляду над виконанням Гельсінкської угоди, підписаної на Европейській Конференції для справ безпеки та співробітництва в 1975 році також урядами Совєтського Союзу та інших комуністичних країн. Знову ж, в березі ц. р. Пресова Служба ЗП УГВР одержала і поширила текст звернення до Президії Верховної Ради СССР Віталія Калиниченка, який просидів 10 років в совєтських концентраційних таборах і у Владимірській в'язниці, а останньо співпрацює з Українською Гельсінкською групою. Калиниченко, протестуючи проти незаконного засудження людей з національних причин і проти вбивства націй, між іншим згадує, що більшість політичних в'язнів в СССР це його ,,брати по крові, українці''. Але метою написання листа Калиниченком був протест проти позбавлення українського народу елементарних прав і свобід та проти совєтської брехливої пропаганди, яка говорить, що СССР повністю виконує положення Загальної декларації прав людини, Конвенції з питань громадських і політичних прав та всі постанови Заключного акту Гельсінкської наради. Каличенко при тому каже, що він зрікається совєтського громадянства, ,,бо я не хочу бути громадянином держави, яка поставила собі за мету вбивство націй усіма методами''.

Багатомовною треба вважати також заяву Левка Лук'яненка до Верховної Ради СССР про інтерпретацію совєтської конституції, а головно статті 17-ої, яка теоретично дозволяє на відділення союзних республік від СССР. Треба пригадати, що за пояснення цієї статті Лук'яненко одержав свого часу 15 років примусової праці у віддалених районах Совєтського Союзу, де його слідчі КГБ намагалися переконати, що обговорювання цього конституційного права шкодить територіяльній цілости СССР, а коли Лук'яненко не міг погодитися з ,,аргументацією'' КГБістів, то його натаврували ,,ненормальним'' і вислали в Рибинську психіятричну лікарню на ,,лікування''.

Раніше про ці справи вичерпно писав Іван Дзюба у своїй книжці ,,Інтернаціоналізм чи русифікація'' і товорив на суді, що ,,дехто з публіцистів і вчених в СССР починає говорити не про радянський народ, як сукупність радянських націй і народів, а як про якусь ,,радянську націю'', ,,радянський народ'' у змислі безнаціональности''. Очевидно, Дзюба, який переходив уже тоді душевну перестановку і заломання, не сказав до кінця навіть того, про що він писав раніше в книжці, а саме, що ,,радянський народ'' в СССР утотожнюють з російським народом. За нього, однак, сказали інші на політичних процесах, а також численні дослідники СССР за кордоном. Наприклад, китайські джерела стверджують, що ,,наближення націй'' в СССР проходить під страшним московським тиском, а центральний уряд в Москві насправді проводить політику знищення поодиноких націй і злиття їх в одно московське море. Офіційне пресове агенство КНР ,,Гсінгуа'' стверджує, що для здійснення ,,набтлиження націй'', совєтські ревізіоністи сплели вже страшну масу брехні, доказуючи, що ,,нова історична спільнота'' совєтського народу мусить мати за основу ,,єдину ідеологію, єдину мову, культуру'' тощо. Обмежено до мінімуму свободи неросійським республікам, а при масовому і систематичному винищуванні провідної верстви поневолених народів Брежнєв змагає до цілковитого затертя різниць окремішности, щоб таким чином завершити ціль асиміляції і русифікації в СССР.

У висновках можна б покликатись ще на публіцистику французького походження Гелен Карен д'Анкос, яка на підставі довголітніх студій підсовєтської проблематики, зокрема національного питання в СССР, цілком слушно стверджує, що заходи Москви на відтинку русифікації і винародовлення не усе бувають успішними. Національні вимоги ростуть паралельно до розвитку неросійських народів, а кремлівський тиск тільки посилює рухи спротиву. За таких умов не тяжко передбачити майбутність СССР, цієї тюрми народів.

Михайло Кушнір

СОЦІЯЛІЗМ ЧИ СОВЄТИЗМ?

I

Московська деспотія є майстром у вигадуванні фраз, кличів, слоганів, тверджень, які є вершком цинізму та перфідної забріханости, а водночас служать за димову заслону жахливої дійсности для ,,тупоголових дурнів сучасної дипломатії вільного світу'', як це нещодавно драстично окреслив В. Максімов.

У світлі тієї стилізації, найжахливіше поневолення понад ста народів — це ,,щасливий радянський народ, нова спільність народів''. Потоптання людської гідности, вершок упідлення, повна внутрішня корупція людської душі, втілена в постаті донощика рідного батька, Павліка Морозова — це ,,соціялістична свідомість'', це ,,комуністична мораль''. Донощик на рідного батька — ,,виховний зразок радянської людини''. Московська тоталітарна, колоніяльна імперія, заперечення всякої демократії і соціялізму — це ,,країна здійсненого соціялізму''.

Особливо, коли йде про соціялізм, Москва намагається переконати світ, що тільки вона є єдиним авторитетом, автентичним інтерпретатором і реалізатором соціялізму, першої, нижчої фази комуністичної суспільно-економічної формації. Згідно з твердженням Москви, вона вже здійснила цю нижчу фазу і змагає тепер до комунізму, вищої фази. В основі різниці між соціялізмом і комунізмом лежить ступінь економічної зрілости. Москва голосить, що в комуністичному устрою, комуна, як форма буття, стане внутрішньою потребою всіх людей, обімре держава, вичерпає своє історичне призначення партія, прийде всебічне наближення націй, аж до повного щезнення всяких між ними різниць. Комунізм буде вищою формою організації суспільства, що буде функціонувати на основі високорозвинених виробничих сил, науки, техніки, культури і комуністичної суспільної самоуправи.

Отже, такою казуїстикою Москва прикриває, неначе димовою заслоною, банкрутство комунізму, ставлячи його в сферу ідеалу, за здійснення якого варто боротися і складати найвищі жертви. Але, щоб заспокоїти розчаровані маси, Москва творить нову димову заслону: ,,соціялізм — перша фаза до осягнення комунізму''. А соціялізм ми вже здійснили, отже, радійте!

Чи воно справді так? Чи устрій СССР є соціялістичним устроєм?

Факти, необхідні для окреслення природи устрою, що панує в СССР, є загально знані. Варто було б тільки пригадати тут деякі, а саме ті, які характеризують спосіб, яким виконується влада. Править партія. Очевидно, не загал членів партії, тільки Політбюро й апарат Центрального Комітету. Цей правлячий гурт є неусувальний, відновлюється в суті речі шляхом кооптації і він не підлягає критиці. Влада, яку виконує цей гурт, є законодавча, виконна й судова, бо партія діє поза і понад обов'язуючою правною системою. Конституцію ніхто не трактує поважно. Вибори є фікцією. Послух владі забезпечує поліційний апарат, що проникає всі ділянки життя. Контроля засобів інформації уможливлює формування публічної опінії. Це все називається ,,диктатурою пролетаріяту'', але в дійсності працюючі маси не тільки не виконують жадної диктатури, але є позбавлені всякого впливу на правління, а навіть не мають можливости обороняти свої інтереси.

Цей опис дуже загальний, але кожний, хто живе в цьому устрої, знає, що саме це є правдою. Не йдеться тут про подрібний опис, але тільки про елементи, що дозволяють відповісти на запитання: як назвати устрій, що має такі властивості? Чи це є якийсь рід соціялізму?

Згідно з Марксом, соціялізм є устроєм, який має наступити після упадку капіталізму. В капіталізмі приватна власність засобів продукції веде до визиску пролетаріяту буржуазією. Невідхильний процес розвитку продукційних сил веде, однак, до розкладу цього устрою. По ньому мусить прийти устрій, в якому засоби продукції стануть власністю працюючих мас і будуть вживані в їх інтересі. В цьому устрої виникне правдива свобода й демократія, бо працюючі маси матимуть не тільки особисту і політичну свободу, але також владу над засобами продукції. Так Маркс бачив соціялізм. Елемент свободи вважав так істотним для цього устрою, що думав навіть про можливість завмирання держави, яку вважав апаратом примусу.

Очевидно, тверджень Маркса не дасться сьогодні втримати, але елементи соціялізму зформувалися майже без вийнятку під впливом марксівської концепції соціялізму. Тому теж найвластивіше вважати соціялізмом те, що під цим терміном розумів Маркс.

Отже, коли усвідомимо собі, що є істотою соціялістичного устрою, відповідь на наше засадниче питання: чи устрій СССР є соціялістичним устроєм? — мусить бути неґативна. Устрій в СССР не є жадним соціялізмом. З соціялізму зберіг тільки інституційний релікт: державну власність засобів продукції. Але це є без значення. Не йдеться бо про слогани, але про факти. Цей устрій є запереченням того, що Маркс вважав соціялізмом. Відхід від засад соціялізму в СССР довів до стану речей, який можна окреслити як відрубну, нову суспільно-економічну формацію. Найвідповіднішою назвою для тієї формації — буде: совєтизм.

[Продовження буде]

Роман С. Голіят

ПОЛЯКИ ПРО КОМУНІСТИЧНУ ТАКТИКУ

Юзеф Мацкевіч, відомий польський публіцист у своїй статті ,,На дродзе вєлькеґо зеслізґу" в ,,Ґвязді Полярній" з 25-го березня 1978 р. докладно проаналізував світову, московсько-комуністичну аґентурну тактику. Подаємо з його статті важливіші місця.

Автор каже, що колись, після Другої світової війни, загально говорилося, що: ,,Ми замінили в Польщі окупацію брунатну, на окупацію червону". На підставі особистого досвіду в Литві в роках 1941-42, Мацкевіч переконаний що та друга, червона, є гіршою від брунатної. Автор розповідає про нові методи окупанта й тих, які пристосовуються до ,,об'єктивних умовин". Так постала народно-католицька леґальна ,,Опозиція", тобто, як сьогодні говориться, ,,інакше думаючих", так постав ПАХ. То були перші кроки до ,,політичного реалізму". Еміґрація на це відповіла, що вона не є білою еміґрацією, але ,,антиросійською".

Еміґрація є декляративно антиросійською по сьогодні. Але, коли приглянутися ближче, здається, що у відношенні до пануючого комунізму вона починає еволюціонувати і ступнево перестає бути не так ,,опозиційною", як внутрішньо — ,,ревізіоністичною"; потрохи ,,тітоїстичною", словом народно-соціялістичною. А коли пошукаємо історичних аналогій — то — ,,антисталінською" з 30-их років у Росії. То, очевидно, не стисло ідейно. Отож скажімо: ,,дубчеково-весняною" ... Як вже була в 1956-му році ,,ґомулковсько - вересневою"... Зрештою, тут не йдеться про винахід наліпки, а про поставу, яка не прямує до повалення комунізму, але до надання йому ,,людського обличчя" і привернення ,,людських прав", не в змислі поза-соціялістичному, лише ґарантованих ,,конституцією" комуністичного режиму.

Як дійшло до такої ситуації, яка є? Хто це робить? Існує гіпотеза, що це є парадокс трістистів комуністичних мозґів, які впали на особливий помисл: тому, що дотеперішня совєтська робота не принесла скомунізування світу — давай! — спробуємо з відворотного кінця. На протязі 60-років нагромадилося забагато недобрих вісток про т. зв. совєтську дійсність, якаб недалася зримувати із заповітом світлої майбутности комунізму. Отож, в новій структурі має це виглядати так: комунізм був і залишився доброю річчю: але признаємо, що часто було зле його виконання; головно невдале ,,досвідчення" в Росії, з причин незалежних від ідеї комунізму. Тому, невинен комунізм, тільки ,,сталінізм", і використана ним традиція ,,типово рорійська", яка виводиться з клясичної ,,оприччини" Івана Грозного. Все минуле зло треба виправити (до того прямує ,,соціялістично-демократична опозиція різних мастей в совєтському бльоці) — повернути ,,права людині" і т.д. і ніщо вже не буде на перешкоді, щоб людство пішло дорогою до світлого майбутнього комунізму. Чи так запляновано, немає доказів. Що таке є, натомість, розумування не тільки самих комуністів, але широких мас симпатизуючих ,,проґресистів'', доказів не треба шукати; зустрічається з ними на кожному розі в Европі. Тим більше, що ,,еврокомуністи" кладуть такий великий натиск на свою чесність і демократичний ,,плюралізм". Не знаємо, чи вкладна тут гіпотеза вияснює генезу явищ. Знаємо, що опертися вона може на досвіді попередніх років.

Мацкевіч далі покликується на джерельний матеріял провокаційної роботи ҐПУ, відомої в 20-их роках під назвою ,,Трест". Ішлося тут про мниму таємну монархістичну організацію, яка діяла в Росії проти большевиків, а в дійсності нею керували аґенти ҐПУ. Совєти створили не один, але багато менш відомих ,,трестів" під різними криптонімами, які в технічній мові прозвали: ,,Леґенди", допасовані до еміґраційних середовищ, серед яких мали діяти. Була й організація ,,Молодоросів'', і ,,Евроазийскаль", ,,Братцво Руской Правди" і багато інших. На протязі часу ҐПУ перекинулося на пенетрацію лівих середовищ. Голосною також була афера Бесєдовського, совєтського дипломата у Франції. В листопаді 1929 р. він скаче через мур совєтського посольства в Парижі і, в порозриваному убрані, просить французьку поліцію про азиль. Світова сенсація! На початку 30-их років він видає часопис ,,Борба", а опісля голосну книжку ,,На дорогах до Термідору'', яку західня преса й опінія приняла як цінне джерело інформацій про Совєтський Союз. Насправді, ще було джерело дезінформації, спровокованої ҐПУ.

Всі ті ,,Леґенди", керовані з Москви, не були одностайними. Навпаки, вони виказують ,,плюралізм" поглядів, дискутують і полемізують з собою, для тим більшого підкреслення їх мнимої ,,спонтанности''. Єднає їх всіляко одна, немов надрядна, ідея і ціль: відтягнення Заходу й еміґрації від застосування насильства в боротьбі з комунізмом і Совєтським Союзом. Ані війни, ані революції, ані терору. При цьому також не були однакові аргументи. Згрубша — двоякого роду. Або: 1) комунізм є в істоті ,,викінчений", постарівся і знемічнів. Внутрішня еволюція поступає в скорому темпі. Пощо ж з ним воювати, скоро сам заламається. Натомість застосування сили може спровокувати відродження воюючого комунізму і знищення еволюційного процесу в краю. Або, 2) совєтська потуга така велика, що силою її повалити неможливо. Тим більше боротьбою, веденою з Заходу, який ,,гнилий", слабий, і в боротьбі тій поступиться. Треба одначе грати на час, на дію засобами ідейно-моральними, ніколи одначе на збройні дії.

Це — у великому скороченні. Понадто, залежно від потреб, обставин і середовища, існували інспіровані, немов ,,допоміжні", дезінформації. Як, нпр.: Немає ніякого комунізму, який пережився. Залишилася та сама ,,Росія", яка послуговується комунізмом єдино для своїх імперіялістичних цілей. Саме тому боротьба з комунізмом, як таким, є безпідметною. Того роду оптимістична мінімалізація комуністичної загрози, завислої над світом, передусім відповідала (і відповідає!) смакові урядів західніх потуг, не охочих до всяких ідейних походів. А втім, та боротьба підтримувана в тому оптимізмі ,,антиросійськими" націоналізмами поневолених народів і їх традиційними цілями: боротьба не з комунізмом, але з ,,русифікацією"...

Дисиденти, як це саме назва вказує, не є людьми вільного стану, лише ,,відщепенці" від комуністичного пня, з якого виросли. В латині ,,діссідентес де реліґіоне" — це той, що різниться в справах віри, але не противники самої віри. Вони то повинні нас тепер вести по витичній дорозі. Та нова структура виступила з обличчям виразно пристосованим до так зв. ,,об'єктивних умовин" повоєнної доби. Вона збіглася меншбільш з висилкою на Захід з Москви Солженіцина. Апоґей осягнула у зближенні, а частинно в злитті у спільному фронті з ,,еврокомунізмом". Ґльобальний засяг і характер ,,дисидентського руху" інший, як давнього ,,Тресту" з його ,,Леґендами". Очевидно, як тоді, так і тепер ряди виповняють теж люди доброї віри. Спільно з ,,Трестом" залишилися все ж таки головні напрямні. В першому ряді постулят: у ніякому разі й під ніякою умовою не стосувати сили супроти Совєтського Союзу. Тобто, ,,боротьбу" (виключно ідеологічну) зводити в принципі до — не-боротьби...

Це правда, що ніхто не хоче воювати з Совєтським Союзом ані на Заході, ані внутрі комуністичного бльоку. Але щойно ,,диси-

(Закінчення на ст. 6-ій)

З НАШИХ БУДНІВ

ПЕРШЕ КВІТНЯ

Як про це свідчить таке солідне джерело, як газета ,,Ґвязда Полярна'', першопочатків першоквітневих жартів, або так званого ,,Пріма Апріліса'', треба шукати ще в біблійних часах, а саме — в намові наших прабатьків Адама і Еви до первородного гріха. Як твердить вищезгадана газета, першим, хто вигадав ,,Першого Апріля'', був злий дух у постаті вужа, який обдурив праматір Еву, підмовивши її вкусити від дерева добра і зла. Ева, своєю чергою, обдурила рідного чоловіка, давши йому посмакувати заборонений овоч. Адам же не мав кого обдурити, поскільки більше мешканців раю не існувало, зрештою, поки спам'ятався, що впав жертвою поганого жарту, Янгол з вогняним мечем прогнав його разом з дружиною на земське заслання.

Сяк чи так, першоквітневі жарти були колись дуже модні в Старому Краю. Земляки ,,дурили'' себе залюбки не тільки приватно, але й публічно, в українській пресі. Чи не найкращого ,,Апріля'' пустила між народ у 30-их роках редакція щоденника ,,Новий Час'' у Львові, подавши в суботньому числі, на першій сторінці, сенсаційну новину, що аґенти ГПУ викрали з мешкання і вивезли ,,в невідомому напрямку'' директора В-ва ,,Українська Преса'', Петра Постолюка, популярного тоді у Львові ,,П'єра'', колишнього старшину УСС, ад'ютанта командира Леґіону, Микитки. І хоч в понеділковому числі редакція ,,спростувала'' новинку та виявила, що це був жарт, то по Краю ще довший час ходили леґенди про схоплення і ліквідацію ,,П'єра'' Постолюка, який, славити Бога, і досі проживає в доброму здоров'ї в Пассейку, Н. Дж., на статусі далі активного у видавничій діяльності, пенсіонера.

Тут, на цій вільній землі Вашинґтона, якось не видати серед журналістичної братії людей з такою фантазією і гумором, що ними так відзначалися наші старші колеґи у Львові. Правда, час-від-часу трапляються у декого проблески такої винахідливости, як це сталося, наприклад, в одному тижневику, з нагоди роковин проголошення Української Народної Республіки в 1918 році. Редакція подала, що це вікопомна подія відбулася в Києві, на Софіївській площі, але замість собору св. Софії, бачимо на образку собор ...св. Юрія у Львові! Добрий першоквітневий жарт, на жаль, редакція тижневика подала його своїм читачам три місяці завчасно, бо в числі з 1-го січня 1978-го року...

Ікер

Володимир Янів

ІНТЕРЕСНА МАЛЯРСЬКА ІНДИВІДУАЛЬНІСТЬ

(2)

Критики й любителі мистецтва пані Куріци-Ціммерман добачувалися у барвній пишності її картин, у розмаху мазків пензля, у гармонійній співгрі предмету й орнаменту відблиск краси української Батьківщини. Це дуже вірно. Тільки тут треба додати, що Батьківщину Христина покинула 6-літньою дитиною, а враження дитячих літ завжди найсильніші. Це ж ми самі добре нагадуємо, що ніколи не було стільки яркого сонця, стільки синяви небес, стільки зелені у листі й у свіжих травах, але теж ніколи стільки снігу у крижаній зимі, як це було в перших роках нашого життя. В пізнішому віці надто вже часто сіра мла сповиває сонце, чи навіть затемнюють його хмари, — багато скорше також тане сніг, який, зрештою, втрачає надто вже скоро свою непорочну чистоту. Красу найсильніших вражень дитинства зв'язує Христина завжди із далекою Батьківщиною, і тільки із Батьківщиною. Батьківщина залишилася для мисткині назавжди такою, якою вона її покидала, чи якою вона їй ввижалася у щасливому дитинстві, в якому вона її покинула. Ілюзії, якими живемо, загущуються — зокрема при важких переживаннях чи ударах долі — й переходять у тривалий стан постійного життя ілюзією, — тобто переходять у ілюзіонізм: отож мешканцям України ніколи не бракувало ні важких переживань, ні ілюзіонізму, в який вони утікали із важких буднів. Ілюзіоністами є ми в своїй цілій настанові, — звернені на себе, замріяні, зосереджені на власні проблеми — чи ілюзії... В ілюзіях живе також Христина зі своїми власними дорогами, городами, квітниками, чи містечками, але також із своїми власними деревами життя, як це читаємо в окресленнях (назвах) її картин, а згодом спостерігаємо і в самих картинах. Тому це багатство барв із її дитинства, яке вона носить у собі, тому та теплота спокійної туги серця, але й пристрастні контрасти чогось прочуваного й нездійсненого, контрасти злагіднені гармонією довгого визрівання. І чим довше картина визріває (зокрема ґобелени!), тим більша гармонія. Обов'язково лучиться при такій поставі дійсність із сном, а одночасно традиція давніх оформлених часів із модернізмом химерних снів, що є віддзеркаленням бажань, а то й із фантазією нереального. Так доходимо із Христиною до границь абстракціонізму, але й ніколи не осягаємо його вповні, ніколи не хочемо себе заперечити у нірвані переходу в буття, в якому гине життя, але й гине форма, а з нею й індивідум, людина, — людина із мряковинням снів чи ілюзій, з яких, проте, кристалізується нове життя, нове хотіння, нова творчість. Одна оливна картина Христини на виставці таки й називається ,,Ілюзії'', — це, зрештою, (яке це знаменне!) улюблена картина її малої доні. В композиції заокруглених форм чи барвних ліній бачимо наче легкий дим із сигарети, чи може краще: ще багато ніжнішу пару, що легко підноситься вгору зі склянки гарячого, бурштинового, ароматичного чаю у настроєвім присмерку сумирного підвечір'я, приносячи мир відпруження й привітно запрошує до насолоди тихого надхнення, з якого зродяться нові пляни, як у наших неокреслених мріях є вже паростi майбутніх чинів, що ведуть нас із гавані домів у неозорі далечі незважених змагань. І в тій сірій мрячці бачимо в інших видах зариси барвних постатей, чи рослин, ба навіть містечок із церковцями, ратушами, мурами, баштами (,,Спогад із Калябрії'', ,,Моє містечко''). Як вслухатися, чуємо гру вечірніх дзвонів тихого містечка, вчуваючися в меланхолію склону дня із бажанням зосередження для складення підрахунку із усього зробленого й занеханого. Абож, як різко відділює сходяче сонце синяву дому при віконцях. І через це прояснення й насичення веселим променем стається і так вже радісний спогад про італійський півострів ще більше безтурботний, привабливий...

Або ще інші ілюзія (,,Сходить сонце''): придивімось до фантастичного сходу сонця, яке наші українські предки почитали, як найвище божество. Сонце ж було праджерелом життя, сонцю завдячувала природа буття й ріст: глядім на це дерево, що росте завдяки соняшному промінню, — ні, воно таки виростає на сонці, із сонця, і як пишно! Як розкішно воно виглядає в своїй соковитій зелені в осліплюючій повені, що заливає образ і мов широко розливається поза нього.

З цього багатства божественної природи соняшного царства перенимає Христина надхнення й для свого власного саду, для інтимного городу (,,Мій квітник''): це вже є мистецька композиція пристрастної свободи природи в нестерпному рості, як відблиску Божої всюдиприсутности, і власної призадуми; тут маємо вже глибші — темніші — тони власного дозрівання. Проте ж барви миттю роз'яснюються при спогаді про Україну (,,Квітне мій город в Україні''), хоч ми тут попри спогад бачимо теж тугу далечі й розлуки. Алеж город Христини, який колись цвів для неї в Україні, і як він дальше для неї цвіте у її уяві, є безхмарною візією земського раю... А втім саме цей ґобелен є улюбленим твором Христини, — цей експонат прикріплювала вона на стіні останнім перед виставкою із найбільшою старанністю.

Звичайно, по-моєму, не можна цього ґобелену порівнювати із її найбільшим і найкраще згармонізованим ґобеленом, — з барвною квіткою композиції (,,Квітник''). Для мене саме ця композиція досягла вершим структурної спаяности. Подивляти треба також технічну досконалість, — випрацювання найменшої подробиці. Шість місяців зусиль та творчої наполегливости вимагала ця композиція стилізованих квітів, при чому, дивуватися треба, як тонюсінькими ниточками мисткиня зуміла віддати нюансування кольорів, чого важко було добитись пензлем. Це випливає тільки із любови Христини до її квітучих городів, — тому вони мають стільки тепла внутрішньої сердечности.

Спиняючись на ґобеленах, хочу ще підкреслити цікаву для нефахівців подробицю, яка буде важлива для зрозуміння технічних можливостей ґобелену. Куріца-Ціммерман виставила два твори тотожнього змісту — вони дещо різняться тільки величиною, — вони були вивішені один проти другого. Перший — це абстрактна барва декоративна композиція в оливній техніці, — другий — це тотожний ґобелен. Обидві ,,композиції'' можна було до подробиць проаналізувати й порівняти: лінії ґобелену були багато чистіші, а завдяки тому контрасти пластичніші, а сама гармонія переконливіша. Це порівняння може зродити справжню любов до ґобелену.

Під кінець характеристики виставлених картин перейдім ще до ,,Мого дерева життя'', — отже, до дерева життя Христини, який мені ввижається доглибно-психологічним автопортретом. Коріння дерева — глибоко в землі. Мисткиня стоїть твердо й впевнено на рідному ґрунті традиції багатого символізму (,,Дерево Життя!), і всіх потенційних первісних сил Батьківщини та її цілого населення, — праджерел творчости, що виявляються у найрізнорідніший спосіб, але завжди у одному напрямі, у виразній простолінійности. У цім її особистім дереві життя, подібно як у особистім городі Христини, приходять темніші згущені кольори застанови, призадуми, розваги, унаявнюючи, правдоподібно, тривожні турботи авторки. Зелень верховіття це зелень зрілого літа, а не зелень пробудження весни в її квітучих городах України; можливо промовила тут туга нездійсненого й нездійсненного, — може в цьому й вияв особистих розчарувань, алеж гостроверхий стовбур вказує на постійну внутрішню силу росту, — цей стовбур постійно віджвлюваний кров'ю коренів.

Не менше цікаве друге ,,дерево''. І це з етнопсихологічного погляду. В Україні ціла природа для людини ЖИВЕ, — не в чисто органічно-фізіологічному змислі, але й у повноті духово-душевного життя. Пригляньмося й тут: дерево — це вправді дерево, алеж з обрисом людини, із тугою дівчини за звершенням у любові, із виспівом ніжного бажання невідомого ще, але очікуваного вибраного. Як соромливо заслонює дівчина власне неприкрите тіло довгим своїм волоссям, що м'яко спливає аж до землі. Як ніжно піднімаються віти-рамена до обіймів і пестощів в нетерпінні очікування на невідоме об'явлення. А позаду вже світла золота дуга, як пророцтво гарячобажаного сповнення!

І якщо для фахової критики національний елемент у творчості Христини узмістовлюється у багатстві барв — у пишності кольорів, — у сміливім кресленню ліній з їх динамікою й вітальністю, — в розмаху й темпераменті, тоді для мене, як психолога, національний момент

(Закінчення на ст. 6-ій)

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1978 РОКУ

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Одомірок Роберт П.
8 Гованська Лена, Марко.
16 Пегрсон Емілія Л.
31 Чачо Томас Г.
47 Престош Тимотей І.
49 Белмот Марко Й.; Подоляк Дженіфер К.; Сидій Михайло.
63 Магдій Тревер Ю. 2.
67 Англас Дженіфер Л.
94 Даниш Марко А.; Козак Іренеус І.; Ксеня; Мех Христина М.; Федик Іван.
121 Колангело Микола С., Ніколя М.; Ван Говен Скот М.
136 Одарченко Соня.
141 Лихолат Антоній.
156 Ґалагер Ерік П.
163 Монтурано Антоній Н., Маріса А.; Мороз Марко.
172 Данильчук Андрій І., Катерина Г.
183 Лісіха Алісія Л.
204 Ґіна Григорій.
212 Костів Вінсент Й.
220 Буддель Патрік М.
226 Колодій Лев А.
230 Ґарвурд Христофер І.
245 Білак Андрій В., Меланя, Наполеон Наталка.
271 Рудай Христина.
274 Павлишин Ольга.
277 Стеранка Адріян Р., Христина М.; Дидин Джесіка Б.
307 Слабий Микола Р., Наталка А., Стефанія О.; Михайлів Лариса Р., Христина М.
320 Винницька Тетяна А.
360 Щуровська Адалія Б., Тарас Б.
361 Літепло Андрій С., Василь П., Марко Х.
364 Агредано Олександер.
367 Климочко Зоряна М.
368 Зелем Соня Д.; Коселко Павло Р.
374 Витвицька Уляна К.
402 Хрептак Богдан.
421 Брігідер Андрій Ф.; Іваско Кім М.
434 Дідух Андрій М.; Шанайда Даня.
448 Мацелюх Маркіян, Стефан.
465 Опарієк Петро.
468 Сиротюк Діяна В.
503 Войтів Маргарет М.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
28 Ісків Сусанна.
51 Адамовський Ігор Р.
106 Коцовський Дейл А.
107 Кржановський Микола, Ярослав.
110 Волощук Григорій З.
140 Терлецький Іван М.
221 Цимбалістий Іван.
254 Ліндгрін Джефрій.
287 Кирил Роберт А.
317 Ємець Богдан, Галина.
320 Ласійчук Оксана Л.
360 Дяків Наталія.
371 Васильківська Христина І., Роберт С.
411 Звір Данило.
499 Стикель Ольга.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
214 Бич Мирослав М.
240 Грен Михайло І.
367 Тарафа Юрій А. 2, Анна М. 2.
479 Рут Рональд Д., Теодор С.
488 Ґуйдл Келлі С.; Тот Гейді С., Річард Й., Йосиф Е.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
136 Головка Андрій.
361 Крупка Софія Е., Зоряна М.
475 Митко Юрій.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
30 Ґарднер Карен.
78 Адамс Джеміс К.
121 Фадел Черил А., Давн М., Іван Р. мол.
153 МекҐрудій Іван А.; Пістун Ерік, Зані; Сарахман Олександер О.; Шуль Андрій В.
240 Михалевич Олександер С., Богдан О.
242 Родік Йосиф С., Ліза М.
368 Сіснецька Деббі Л.; Федусів Богдан, Іван, Стефан.
440 Юзель Стефан Т.
502 Войтович Двейн М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
20 Бич Мирослав М.
191 Гайс Чері Л., Мішель М., Роберт Е.
291 Грен Михайло І.
321 Рут Рональд Д., Теодор С.
336 Ґуйдл Келлі С.; Тот Гейді С., Йосиф Е., Річард Й.
362 Татомир Олександра М.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

Відд.:
360 Дякун Наталка.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
28 Ісків Сусанна.
56 Ґілігін Тімотій І.
86 Клоків Василь, Володимир.
106 Коцовський Дейл А.
107 Кржановський Микола, Ярослав.
140 Терлецький Іван М.
170 Пушкар Марія.
182 Сенедзюк Іван, Михайло.
221 Цимбалістий Іван.
287 Кирил Роберт А.
320 Ласійчук Оксана Л.
361 Медвідь Йосиф І.
367 Яцула Іван М.
371 Васильківська Христина І., Роберт С.
411 Звір Данило.
427 Лозовчук Богдан П.; Небелюк Маруся.
432 Головатий Мотря А., Уляна М.
439 Косар Андрій А., Василь П., Григорій І., Павло М., Стефан Е.
460 Гаврилюк Василь.
486 Бойко Карен М., Ніколлета М., Синтія І.
498 Бабей Денис І.
499 Стикел Ольга.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Борис Володимир мол., Михайло І., Річард М.
16 Смолій Григорій І.
39 Гудзяк Борис А.
59 Банеґру Іван.
69 Дворян Дарія К.
75 Гузиляк Денис Е.
78 Савчак Лінда М.
84 Чуйка Діяна.
85 Лечко Роза А.
100 Кірпа Доріс.
151 Гойсак Давид Й.
158 Балкоф Беверлі А., Ґарі М.
192 Зухер Михайло.
217 Іванов Едвард К.; Мартинюк Іван А.; Ракута Моніка Е.
221 Федорів Анна М.
231 Мацьків Віра М.
240 Шкурлій Рита І.
251 Дем'янюк Ірена А.
266 Бабала Марія; Чайка Ольга М.; Ференц Памеля Д.
295 Волошин Богдан, Євген.
299 Коваль Марко Дж.
303 Питльований Микола Ю.
307 Гапій Марія С.
350 Возняк Марія Л.
356 Продивус Олександер М.
371 Рогнелт Ерік; Повел Інгеґорґ К.
379 Кузьо Стефан Р.
414 Фіґол Романа Хр.; Брезіцька Маріон Г.
460 Джус Адела Т.
461 Керлов Томас М.
465 Віттемор Дебора А.; Панишак Михайло.
470 Леник Христина М.
473 Войтенко Аріана О.
480 Чучко Анна М.
484 Дуглас Богдан Р. 2.
503 Мартинюк Петро А.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
102 Турчик Лінда М.
161 Ґеряк Давид А.
230 Оттерсон Мелвін Р.
245 Галко Еріка А.
254 Бейлій Анна Р.; Петрунів Михайло.
320 Ніщук Зірка О.
335 Кохарська Юдіт А.
397 Мальник Нансі Е.
414 Роман Дональд М.
488 Івасів Олекса Б.
497 Зинич Террі, Рональд.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ДО ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.:
5 Ройовський Олександра І.
17 Волот Віра Ґ., Маргарета Л.; Галич Давид І.
28 Бемко Ігор І.
233 Влашин Андрій Р., Віра І.; Ґріззел Джо А.; Колушик Ірена; Мосійовський Йосиф; Сілецький Тарас Ю.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ:

Відд.:
362 Ґайда Нансі Е.

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
2 Сенкович Василь І.
6 Одомірок Павло, Стефанія.
8 Швайка Петро.
15 Іванців Євген М.
27 Ципцар Станіслав, Кікта Гелена.
32 Захарко Євген.
33 Андрушко Чеслава.
35 Гулих Мирон.
39 Бугай Анна, Володимир.
47 Престош Ірена.
50 Гайден Наталія.
51 Дурбак Маруся.
55 Кузьмів Теодора.
57 Грицковян Катерина А.
68 Макуха Євген Н.
79 Чайковський Тиміш.
85 Летчко Роза А.
88 Савчук Зенон.
94 Захарків Ірена; Меч Христина А.; Тарнавський Юрій З.
106 Лепкий Антонія Б.
113 Коземчак Едвард Г.; Лонг Роберт Г.; Максінчалк Керол А.; Філліппі Донна М.
123 Буззеллі Роза А.
133 Мирун Григорій.
136 Одарченко Марія, Віктор.
137 Равлюк Ольга.
156 Ґалаггер Бонні Ф., Патрик.
161 Андрус Гелен; Орд Ґарі Л.
162 Боднар Ольга.
163 Здоров Алдона.
169 Мурат Маргарета.
172 Данильчук Юлія А.; Ґоворонський Михайло; Івашко Мирослав.
183 Яровий Василь.
191 Кочан Дмитро.
200 Ярема Петро Ю.
204 Ґіна Христина; Писарівський Адріян; Ривак Петро; Остафійчук Михайло.
217 Лейх Іван; Ракута Марія, Моніка І.
221 Струтинська Євстахія І.
223 Микулин Михайло.
230 Волінчак Патриція І.; Романко Катерина М.; Руш Ребека А.; Філь Михайло І.
233 Федорів Володимир; Трипняк Ігор.
245 Копаниця Орест П.; Федорович Зенон.
254 Ґлова Юрій А.
257 Ґордон Валентина.
274 Павлишин Анна Л. Джое О.
277 Кібузінський Григорій Б.
281 Гіш Юлія.
287 Грицковян Христина.
290 Морган Гелена В.
293 Сеник Роберт М.
305 Янкус Андрій І.
316 Адамс Чарлс.
320 о. Дорнік Іван; Імче Іванна А.
321 Ґеремеш Михайло.
330 Ілиів Ростислав.
337 Мельник Адріян Л., Джері В., Роман А. мол.
343 Ковба Роза.
349 Спок Роберт.
354 Банас Францеса.
360 Дякун Наталка; Бурий Амелія.
364 Ґіба Іван З.
372 Кручак Андрій, Маріян П.
373 Лесів Роман П.
375 Лукасевич Ольга.
394 Сілверман Люба; Закревська Анна, Володимир.
399 Сурівка Любомир.
417 Шарий Борис.
421 Сирота Гарвей; Стопанська Патриція.
423 Юринець Зеновія, Юліян І.
429 Врублевський Марія К.
430 Іваськів Ольга, Ярослав.
434 Корбяк Віра.
460 Засідко Катерина, Роман.
465 Боілка Єва.
474 Медвідь Володимир.
475 Гарматюк Орест.
486 Оренчук Володимр.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
15 Рибак Ізидор, Марія О.
96 Кростинська Людвика.
127 Тарчанів Йосиф.
162 Гаврилюк Параска.
211 Демкович Анастасія.
221 Шимкович Теодосія.
238 Кохановський Володимир.
320 Семенков Йосиф*.
336 Рогаль Марія; Тот Сує А.
367 Джус Стефанія.
379 Яцьків Пелагія; Стефанів Петро.
407 Гіллір Дебора А.
415 Косович Білл* Петруся.
423 Дуке Марія.
432 Баран Іван*; Петях Петро*.
497 Ткачук Мирослав.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
25 Ванська Вікторія, Ванська Вікторія М.
340 Перейма Євген.
442 Ситник Марія.
464 Юрічук Стефанія.
479 Мартиняк Стефан, Марія.
488 Тот Сує А.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ /ПЛАТЯТЬ ФОНДИ/:

Відд.;
5 Ройовська Олександра І.
17 Галич Давид В.*; Волот Віра Ґ., Маргарета Р.
28 Бемко Ігор І*.
233 Влашин Андрій Р.*, Віра І.; Ґріззел Джо А.; Калушик Ірена; Мосійовський Йосип* Сілецький Тарас Ю.*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
53 Цвік Іван*.
153 Лисяк Богдан.
240 Рибалт Катерина.
268 Катчак Зіна.
325 Балко Андрея.
379 Стефанів Петро.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
34 Блонарович Олександер*.
55 Бабій Марта Н.
56 Кудлак Марія З.
94 Когут Володимир*; Старжинський Петро*.
106 Чорній Ольга.
115 Коцюруба Володимир*.
121 Фадель Іван Р. ст.*, Патриція А.
131 Курпяк Євгенія; Роман 2.
153 Баран Михайло; Голлендер Войціх*; Кизик Андрій*; Мирослава; Маглер Антоніна; Михайлишин Василь; Пістон Петро*; Подолок Федерик*; Радванська Регіна; д-р Шуль Андрій В*; Януш Олег Л*.
161 Іваскевич Юліян.
166 Прибила Іван Е.
219 Гірник Маріон.
236 Терпко Самуїл*.
240 Богуславська Надя М.; Михалевич Стефанія, Тарас*, Юрій Й* 2; Оліяр Оксана Л.
337 Луцяк Анна.
362 Петрик Марія.
382 Веліконич Марія А.; Малоній Марія.
402 Марусяк Михайло*.
424 Демчук Генрі*.
432 Совяк Йосиф.
434 Борис Зенон*.
439 Зацерковна Анна.
440 Олійник Михайло.
469 Андрушко Дороті Е.
485 Комар Зенон М.
502 Войтович Віктор Е*.; Рамбалій Данді Р*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
153 Ситник Марія.
172 Перейма Євген.
191 Іванчук Ігор Б*.; Гасс Донна М.; Роберт Л*.
321 Мартиняк Марія, Стефан.
336 Тот Сує А.
471 Юрічук Стефанія.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ЗІ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
2 Зарко Маргарита.
7 Кондаш Анна К.
15 Рибак Ізидор, Марія О.
25 Сімович Оксана.
47 Саврук Анна Р.
56 Асип Патриція Л.
65 Патриляк Іван*.
88 Цап Микола.
94 Дацків Юрій*.
121 Федель Моріс А*.
127 Турчанін Йосиф.
182 Сенедзюк Василь*, Іван*, Михайло*.
183 Арнольд Марта Х., Роберт Б*.; Василина Андрій І*.
238 Кохановський Володимир.
320 Семенков Йосип*.
330 Єлиів Ростислав*.
336 Рогаль Марія.
360 Щуровський Юрій Р.
367 Лопухович Микола Н*.
379 Яцків Полагія.
399 Кашуба Іванна.
402 Андрусишин Ольга.
414 Карпе Діяна В.
415 Косович Білл*, Петруся.
423 Дуке Марія.
430 Марущак Гафія.
432 Баран Іван*; Петях Петро*.
439 Косар Варвара Л., д-р Стефан Я.
456 Могилюк Катерина, Петро*.
468 Матович Радомир*; Турецький Петро Н*.
490 Куцінська Джоіс А.
497 Ткачук Мирослав.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
8 Коцур Анна, Василь.
22 Олек Гелен Б.
58 Гербовий Тарас*.
112 Попіль Антонета.
126 Кривоняк А. Річард*.
153 Полянський Лонгін; Вівчаровський Михайло.
230 МкКлей Стелла.
268 Юринюк Марія.
277 Наконечний Антін*, Стасишин Володимир, Стефанія.
350 Возняк Софія К.
372 Крушак Андрій, Якубович Олександер.
379 Стефанів Петро.
397 Лоза Євген.
450 Чехович Донна.
465 Новоставський Михайло*.
471 Демянчук Стефанія.
481 Копко Стефан*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
9 Ковач Марія.
14 Джерега Василь.
21 Коротко Олег*.
42 Хитрак Андрій.
53 Цвік Іван*.
63 Одреховський Іван П.*.
102 Гороско Юрій Г*.
119 Варшо Чарлс Р.*
127 Михалович Стефан*.
140 Маркович Йосиф*.
161 Гліста Павло*; Ларик Іван*.
171 Форман Рональд М*.
183 Кліш Роза.
217 Велітович Василь*.
259 Троц Михайло С*.
274 Петрик Роберт І*.
288 Ґафній Марлен І.
293 Магарін Гелен О.
316 Велітович Василь*
320 Войтович Михайло.
321 Ґеремець Михайло.
325 Паливода Ольга, Іван*.
343 Онуфрик Катерина.
348 Кашмар Річард Й*.
350 Самодел Гаррі*.
361 Савка Юлія.
364 Бобечко Ольга.
367 Джус Стефанія.
371 Лобур Василь Т*., Патриція М.
409 Дуїк Джером П*.
432 Петрук Микола*.
497 Саварин Петро; Юсик Володимир*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
230 Тхорик Петро*.

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
8 Лесин Анна.
14 Зенчук Євдокія.
32 Патрик Іван*.
38 Баран Іван*.
41 Сенчишин Іван Е*.
42 Дупляк Сусанна.
49 Петраш Петро*.
51 Зієрман Ольга.
66 Лозинський Тарас.
70 Бекач Константин.
76 Карапінка Ілля.
86 Керод Володимир.
102 Бєдзик Іван*.
105 Дмитрук Ольга.
106 Семерак Володимир 2.; д-р Вітковський Антін.
112 Подоляк Анна.
121 Колангело Анна.
123 Мазарелла Михайло Ф. ст.*.
125 Цимбалістий Марія.
130 Дайшин Катерина.
139 Гудима Пелагія.
147 Брезак Василь*; Вітик Андрій.
164 Петак Анна.
176 Овак Антоній.
191 Дримун Микола*; Лещишин Чарлс*.
194 Смітенко Євфрозина 2.
202 Рат Настя.
203 Копитко Семен.
204 Рега Іван*; Юхимов Філіп.
211 Тичка Роза.
217 Скрипка Єва 2.
221 Цимбалістий Марія; Кутко Ігнатіюс; Вітковський д-р Антоній.
237 Івахів Теодор.
238 Давискиба Микола 2; Смарч Юстина.
240 Додіо Ксеня.
271 Довжицький Ернестіна М.
292 Федик Петро З.
293 Ярмій Іван Е*.
316 Кубарич Микола.
320 Емха Дмитро.
325 Боган Іван*.
334 Холодняк Іван.
344 Замарра Іван Б*.
347 Ковальський Дороті М.
350 Коринчак Гелен.
367 Шарлецький Андрій*; Балацька Матильда; Заблоцький Павло.
368 Семанчук Софія.
369 Бакун Катерина.
372 Де Байло Петро*.
379 Кутко Ігнатіюс*.
388 Гашак Антоніна.
423 д-р Цимбалістий Ігор З; Лещинський Григорій.
432 Ґріффін Ольга; Заплітний Іван*; Кінах Павло 4; Романик Сем.
444 Сенюк Гаррі Г*.
469 Сворін Анна.
471 Ільчина Теодор*.
481 Клим Гаррі*.
495 Мартинович Богдан Л.

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
11 Сцілений Григорій З.
22 Мак Роберт.
35 Ґулич Мирон.
51 Дурбак Маруся.
88 Савчук Зенон.
120 Древна Маріянна, Михайло; Споларіх Синтія.
136 Одарченко Марія, Віктор.
180 Ґенет Наталка Т.
204 Писарівський Адріян; Ривак Петро.
233 Калушик Ірена; Мосійовський Йосиф.
240 Зварич Ірина.
241 Ренейд Бонні І.
257 Гордон Валентина.
305 Янкус Андрій І.
353 Джус Люба.

402 Базилевич Єва; Войтович Борис Б., Лідія.
421 Бігун Йосиф О.; Кушман Рик Е.; Михалюк Сильвестер В.; Стадник Рудольф.
430 Ковальчин Ірена, Тарас.
460 Засідко Катерина, Роман І.
472 Лапичак Аріядна.

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
83 Коновал Йосиф Г*.
233 Мосійовський Маріян*.
448 Коваль Василь*.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
14 Мрозовський Володимир*.
27 Олесницький Любодар З.; Щербак Елізабета, Іван*.
42 Олярник Володимир мол.*
94 Андраш Патриція, Стефан*; Цісарук Джероме І*.
103 Гаріс Катерина А., Михайло*; Тенін Василь В*.
106 Джура Василь*.
121 Джонсон Джей Л*.; Кричковський Роберт П. ст*. Ґедз Володимир*.
147 Прамік Матев*, Шірлій.
153 Кизик Мирослава.
240 Гамуляк Марія; Михалевич Стефанія, Юрій Й*., Тарас*.
268 Гречин Володимир*; Кечіно Йосиф*.
271 Мітрикевич Франк*.
291 Дзюба Ґеральдіна Л., Стефан*.
330 Єлиів Ростислав.
349 Ґабер Михайло.
402 Волошин Стефан*, Люба, Теодор* Теодосій*.
434 Стеффчік Ольга М., Річард Телішевський Мирослава, Зенон*; Хомик Володимир С*.
442 Шимко Юрій Р*.
481 Венгрин Стефан*.
502 Войтович Віктор Е*; Рамбалій Данді Р*.

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
85 Панко Рут Е.
174 Барнич Євдокія.
371 Третяк Олександер*.
393 Бойко Петро Р*.
462 Хома Текля.

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ ДОРОСЛИХ:

(Стан з 28-го лютого 1978 р.):

Старий рід забезп.	36
Кляса О.	170
Кляса Т.	2,154
Кляса W	11,602
Кляса Р 20	13,152
Кляса Е 20	9,822
Кляса Е 65	2,633
Кляса Р 65	1,666
Кляса DP 60	225
Кляса DP 65	700
Кляса ADD	6,559
Кляса Т 10	235
Кляса Т 5	47

ДОРОСЛІ ЧЛЕНИ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Кляса Р 20	525
Кляса Е 20	352
Кляса Р 65	17
Кляса Е 65	38
Кляса Е 18	7
Разом:	49,940

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

(Стан з 28-го лютого 1978 р.):

Кляса 1-ша.	416
Кляса 2-га	192
Кляса ТР-65	106

НОВІ ЧЛЕНИ:

Кляса Е 18	3,809
Кляса Е 20	5,185
Кляса Е 65	327
Кляса Р. 20	7,298
Кляса Р 65	125
Разом:	17,458

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом:
(Стан з 31-го січня 1978 р.):	22,521	58,426	6,572	87,519
Активні члени: **(Приріст у лютому 1978 р.):**				
Нові члени	68	114	32	214
Прийняті наново	18	49	3	70
Прийняті з перех. листами	12	8	—	20
Зміни кляси забезпечення	4	6	—	10
Прийняті з Деп. Молоді	—	11	—	11
Разом:	102	188	35	325
(Убуток у лютому 1978 р.);				
Суспендовані	20	47	43	110
Відійшли з перех. листами	12	9	—	21
Зміни кляс забезпечення	15	6	—	21
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	—	84	—	84
Вибрали гроші	34	43	—	77
Відійшле з випл. п. сум забез.	48	22	—	70
Виплатили вповні вкладки забезпечення	13	35	—	48
Відійшли на частинне випл.	—	1	—	1
Відійшли на безпл. прод. заб.	1	—	—	1
Вигасла важність забезп.	—	1	5	6
Разом:	144	248	48	440
Члени, які випл. вкладки: **(Приріст у лютому 1978 р.):**				
Виплачене забезп.	13	36	—	49
На безпл. продов. забезп.	4	15	—	19
Разом:	17	51	—	68
(Убуток у лютому 1978 р.):				
Померли	—	28	—	28
Вибрали готівку	12	14	—	26
Повернені в актив	3	5	—	8
Вигасло продов. забезп.	5	5	—	10
Разом:	20	52	—	72
Разом усіх членів УНСоюзу, з кінцем лютого 1978 р.:	**22,476**	**58,365**	**6,559**	**87,400**

УВАГА

яку кожний відділовий урядовець і член УНСоюзу повинен прочитати і відповідно до неї достосуватись

Ті повнолітні члени та члени Молодечого Департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за лютий 1978 року суспендованими, можуть бути ПРИЙНЯТІ наново в члени УНСоюзу, якщо зголосяться до секретарів своїх Відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, бо інакше члени будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв за вийнятком тих прав, які є досі застережені грамотою і статутом. Те саме відноситься також до тих членів, які впродовж лютого 1978 року взяли переступні листи і ще досі не зголосилися до інших повноправних Відділів УНСоюзу.

ВОЛОДИМИР СОХАН
головний секретар

В УКРАЇНІ...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

Павло Кампів, колишній політв'язень, який живе в Ужгороді, не може одержати праці. Він подавав прохання на працю в різні місця, але всюди йому відмовляють. Директор одного з підприємств, Волошко, сказав Кампову: „КҐБ заборонив вас прийняти".

В селі Леніно Житомирської области живе колишній політв'язень Василь Овсієнко. 5 вересня 1977 року йому продовжили нагляд на 5 місяців з таких причин: 1. Підтримує зв'язок з „антирадянськими елементами, які знаходяться в місцях позбавлення волі", 2. Підтримує зв'язок з Матусевичем і Мариновичем, 3. Намовив свою родичку Людмилу Рябуху давати „навмисно фальшиві свідчення" у справі Матусевича-Мариновича.

В червні 1977 року закінчилося дворічне заслання (після 5-річного строку в таборі) Миколи Горбаля. Після звільнення Горбаль одружився і поселився з дружиною в Печерському районі м. Києва. Під час оформлення прописки, начальник міліції Печерського району розмовляв з Горбалем дуже брутально. Горбаль запротестував: „Чому ви зі мною так поводитеся? Я нікого не обікрав і не вбив. Я відбув строк за те, що написав поему". Начальник відповів: „Що це — грабити, вбивати? Ось у нас таких цілий список висить. А з державних злочинців ти єдиний в Печерському районі". 4 грудня Горбаль доставили в міліцію, щоб зробити відбитки пальців.

Переслідування Надії Світличної продовжуються. Після звільнення з табору, Надія Світлична довший час старалася одержати право мешкати в Києві. Нарешті влітку 1977 року вона дістала прописку і тоді пробувала знайти працю за професією (українська філологія — викладач мови і літератури). Їй всюди відмовляли з огляду на те, що вона була свого часу засуджена. Представник райвиконкому сказав Світличній, що вона не зможе працювати за фахом з ідеологічних причин.

Декілька разів Світличну викликали на переслухання у зв'язку зі справами Руденка, Мариновича, Матусевича і Снєгірьова. В листопаді 1977 року Світличну почали викликати до КҐБ на „розмови" в її „особистій справі". Коли вона відмовилася добровільно піти, їй загрозили, що її приведуть насильно. Під час розмов, їй вказали на її „злісно наклепницькі" листи до ЦК, до Української групи „Гельсінкі", до Президії Верховної Ради СССР про зречення з громадянства і переклад Меморандуму ч. 2 Української групи. У „розмовах" Світличну обвинувачували в розповсюдженні тих документів, у влаштуванні „зборища" на могилі художниці Алли Горської, в організуванні колядування і виставки вишивок. Її також обвинувачували в підбурюванні молоді до антирадянської діяльности, зокрема Мариновича і Матусевича". Їй також зробили в КҐБ закид про „неправильне виховування сина" (він має 7 років), мовляв, вона в його присутності веде „небажані розмови", що приходила з ним на допит, возила до табору на побачення з братом Іваном Світличним, їздила з ним на суд Руденка, Тихого. Все це, згідно зі словами працівників КҐБ, може допровадити до того, що сина від неї заберуть і його вихованням займеться держава.

Розмови зі Світличною вели слідчий республіканського КҐБ Линовицький і працівник оперативного відділу Гринчук. При кінці листопада вони їй сказали, що про висліди цих розмов вони її незабаром повідомлять. Можливо, що це буде обвинувачення за ст. 62, ч. 2 КК УРСР („антирадянська агітація і пропаганда"). В листопаді Світличну два рази оштрафували за „порушення законів нагляду".

На початку 1973 року в селі Росохач Тернопільської области арештували таких українських патріотів: Андрія Кравця, Миколу Слободяна, Петра Винничука і Степана Сапеляка. Винничук відбув 4-річний строк і тепер перебуває на засланні. Його адреса: Томская област, Верхиекетский р-н, п/о Белый Яр, пос. Полуденовка. Там, на засланні, знаходиться теж Кравець. Слободян відбуває заслання в: Томская обл. Кривошеинський р-н, с. Николькое.

Під час „конституційної сесії" Верховної Ради УРСР в інститутах Академії Наук УРСР працювали вечірні дижурні. Ніччю з 6 на 7 жовтня 1977 року на вулицях Києва вартували 3,000 „загальних дижурних". Їх попереджували, що є відомості, що серед ночі будуть в Києві розклеєні листівки та афіші.

БАТЬКИ! Зв'яжіть замолоду ваших дітей з найстаршою, найбільшою й найбагатшою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є Український Народний Союз, щоб запевнити їм кращу будучність, в нашій громаді у вільному світі нового свідомого члена!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1978 РОКУ

ПРИБУТКИ:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	144.00	150*	299.71	319*	60.96
2	134.38	151	149.93	320	821.22
3	122.19	152	49.62	321	577.26
4*	368.07	153*	10,942.21	323	123.80
5	2,121.81	154	25.02	324	158.30
6	304.82	155	1,928.81	325*	2,604.71
7	486.89	156	642.59	327	1,054.19
8	2,175.40	157*	214.02	330	428.26
9	121.94	158	658.90	331	13.18
10	508.37	161	1,453.86	332	369.56
11	62.68	162	140.63	333	68.76
12	345.10	163	1,338.76	334	479.64
13	1,009.00	164	560.51	336	836.12
14	1,745.10	165	65.70	337	772.53
15*	1,863.12	167	162.08	338	423.43
16	405.46	168	340.80	339*	440.62
17	116.78	169	354.93	341	663.56
18	102.36	170	1,129.98	342	390.60
19	242.32	171	834.20	343	392.89
20	1,002.14	172	252.21	344	554.01
21*	891.00	173	672.88	345	1,178.56
22*	1,767.56	174	1,023.67	346*	1,278.01
23	529.64	175	622.50	347	386.91
24	79.25	177	435.60	348	447.70
25	2,793.02	178	236.79	349	1,022.90
27	526.25	179	252.42	350	601.56
28	235.94	180	565.90	351	169.33
29	341.17	182	624.81	352	683.46
30	90.86	183	1,093.18	354	114.87
31	83.27	184	658.20	355	194.02
32	846.07	185	19.38	356	462.79
34	319.88	190	16.99	357	7.34
35	206.28	191	1,560.97	360	555.39
36	350.15	192	379.58	361*	1,559.38
37	711.21	193	31.06	362*	1,218.75
38	698.42	194	1,439.78	363	60.10
39	1,670.06	195	9.97	364	757.99
40	31.62	196	14.80	367	2,169.44
41	62.30	200	1,005.76	368	2,077.10
42	2,510.62	201	16.06	369	280.09
43	547.83	202*	54.08	370	222.32
44*	173.63	204	2,692.12	372	1,227.23
45	2,078.62	205*	148.83	373	148.43
46	29.06	206	540.02	374	685.84
47	965.62	207	71.71	375	1,161.12
48	148.08	209*	451.39	376	12.30
49	692.61	210	188.03	378	3.00
50	639.11	211	207.48	379	3,610.06
52	115.62	212	54.04	382	212.67
53	784.34	213	348.55	383	539.66
54	219.85	214	461.37	385	1,226.78
55	479.49	215	10.35	386*	1,108.38
56	545.61	216*	2,523.62	387*	819.94
57	1,167.84	217	1,230.10	388	199.71
58	338.61	218	186.71	390*	306.81
59	761.25	219	526.54	394	93.92
62	111.43	220	723.82	395*	447.25
63	1,463.04	221	2,251.52	397*	1,770.26
64	248.40	223	190.89	399*	1,242.99
65	150.22	224	210.48	402*	1,833.28
66	130.49	225	4.22	406	422.67
67	215.71	226	467.71	407	1,297.71
68	76.9[illegible]	228	33.56	408	846.74
69	124.63	230	801.15	409	260.55
70	701.84	231	334.27	411	331.46
72	21.15	233	861.51	412	277.63
73	117.02	234	459.59	413	147.47
74	23.86	235	410.35	414*	1,144.51
75*	1,661.08	236	340.37	416	172.06
76	942.87	237	127.09	417	24.87
77	57.76	238*	2,375.10	418	336.50
78	612.76	239	588.99	421	559.19
79*	325.40	240	3,598.09	422	677.77
81	189.91	241	87.09	423*	2,199.38
82	373.83	242	723.59	424*	1,655.96
83*	1,862.60	243	231.06	425*	436.52
84	62.34	244	5.28	426	36.19
85	283.58	245	753.04	427*	4,683.30
86	1,204.27	248	37.98	429	45.57
87	324.68	250	755.39	430*	5,715.10
88	1,603.81	251*	1,020.67	432	4,735.95
90	406.67	253	72.67	433	80.24
91	450.46	254	938.86	434*	2,843.04
92	54.56	256	284.00	435	78.93
93	317.32	258	29.36	437	948.23
94	3,042.10	259	593.09	438	83.84
96*	2,098.86	260	56.45	439*	2,394.58
97	121.00	261	567.72	440*	749.96
98	87.94	263	90.06		
99	162.09	264	87.29	441	512.68
100	165.40	265	77.06	442	398.20
101	153.77	266	1,731.39	443	17.18
102	928.11	267*	910.18	444	977.76
103	447.36	268	1,250.92	445	675.38
104	533.18	270	754.73	446	83.84
105	538.87	271*	1,108.53	448	262.69
106*	2,148.59	274*	467.25	450	724.70
107	285.15	275	93.86	451*	2,082.05
108	30.45	276	670.95	452	713.31
109	170.31	277	1,451.16	453	22.43
110*	648.76	278	144.39	454	272.35
112	402.28	279	34.95	455	713.50
113	471.94	280	48.10	456*	366.63
114	2,010.31	281	526.95	457	1,044.74
115*	1,095.85	282	239.61	458	882.35
116	844.66	283	353.62	459	266.04
119	118.57	284	178.63	460	170.92
120	441.86	285	509.20	461*	951.25
121*	1,030.42	286	485.05	462	191.22
122	82.46	287	863.62	464	394.04
123	451.93	288	479.42	465	1,528.57
124	114.74	289	375.59	466	70.71
125	298.44	290	131.87	467	175.37
126	263.77	291	472.98	468	362.19
128	183.79	292	2,110.02	469	181.92
129*	225.23	293	955.35	470*	54.86
130*	1,546.87	294	11.33	471	1,050.47
131	1,226.07	295	552.84	472	579.48
132	89.21	296	103.90	473*	3,626.29
133	761.35	297	31.82	473*	339.12
134	218.09	299	87.75	475	54.21
135	17.30	301	352.16	476	30.83
136*	617.08	302*	75.16	477	52.75
137	494.14	303	413.50	478	442.64
138	105.81	304	691.93	479*	1,097.45
139	673.07	305*	719.37	480	57.78
140	303.91	306	186.62	481	539.08
141*	74.16	307	660.12	482*	37.40
142	365.99	308	13.92	484	902.66
144	273.15	309	28.12	485	232.75
145	70.13	312	56.48	486*	1,303.62
146	961.49	313	19.99	487	270.54
147*	1,579.75	316	1,672.59	488	36.06
148	136.44	317	262.38	489*	1,668.78
149	74.61	318	190.36	492*	1,395.96

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
493*	141.48	498	461.71	502*	721.31
495	146.94	499*	60.47	503	534.05
496	132.70	500	17.36	504*	70.09
497	330.13	501	23.06	506*	578.91

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення .... $ 273,257.02

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
3	11.00	155	33.80	345	11.00
4*	20.00	157*	1.90	346*	54.10
5	14.00	158	95.35	348	2.45
6	58.10	162	43.20	349	66.90
7	3.20	164	6.85	350	15.80
8	37.60	168	1.00	352	14.00
10	55.10	170	24.95	360	22.15
11	29.40	171	52.40	361*	15.20
13	9.20	173	35.50	362*	9.20
14	44.20	174	197.55	364	11.00
16	7.60	175	7.20	367	37.20
17	4.00	177	21.40	372	22.00
21*	54.20	182	5.10	375	30.40
22*	228.40	183	32.80	383	12.20
25	48.85	184	1.90	385	48.55
27	39.40	191	1.10	386*	24.80
29	9.20	194	48.00	387*	79.90
32	23.20	200	18.40	395*	80.20
34	21.40	204	67.90	397*	34.00
35	3.65	206	16.65	399*	106.80
37	4.65	207	4.85	402*	216.50
39	12.20	209*	72.40	407	74.55
41	9.20	214	6.75	408	53.10
42	42.60	219	.85	411	12.40
44*	2.20	220	1.70	412	31.20
45	46.50	221	153.85	414*	21.40
47	53.60	230	16.55	416	27.25
49	37.30	231	2.55	418	20.80
50	48.20	233	61.85	421	67.70
55	7.45	234	7.65	423*	53.10
59	3.60	236	11.10	424*	67.95
62	3.30	238*	27.45	427*	48.25
66	12.20	239	1.10	430*	446.95
68	2.95	240	126.95	432	14.05
70	9.20	242	12.85	434*	264.50
75*	35.85	245	59.95	437	7.75
76	9.20	251*	62.40	439*	96.80
78	39.85	253	11.00	440*	62.75
79*	21.80	254	10.30	441	42.20
82	11.10	256	11.00	442	16.45
83*	55.80	261	7.50	443	1.35
88	16.80	264	12.20	444	17.85
90	20.55	266	42.50	445	83.20
93	.85	267*	74.20	448	11.00
94	63.60	268	5.00	450	8.75
96*	20.10	270	15.30	451*	99.20
102	4.30	271*	29.20	452	9.20
104	9.00	277	63.90	455	9.20
105	22.00	278	12.40	456*	31.75
106	67.75	282	10.45		
108	.85	287	33.50	461*	28.10
		291	5.65	462	62.80
110*	85.80	292	11.75	464	16.40
Г14	1.50	293	31.20	465	58.90
115*	75.50	295	23.20	467	4.80
116	39.30	301	28.00	468	10.20
120	13.90	303	23.20	471	47.00
121*	21.95	304	4.90	472	14.55
123	5.70	305*	9.20	473*	21.40
124	1.70	307	56.00	474*	59.30
125	5.70	309	4.25	478*	79.65
129*	2.45	316	16.55	479*	67.80
130*	28.00	317	18.60	48J	9.20
131	13.35	318	12.20	482*	8.30
133	26.25	320	64.40	484	12.10
136	21.80	325*	14.00	486*	10.85
138	4.55	327	25.10	487	9.20
139*	10.30	330	11.00	489*	12.20
142	4.40	331	12.20	492*	15.50
146	25.70	332	2.45	493*	25.20
147*	121.90	334	41.10	498	4.30
149	25.00	336	11.40	500	1.10
150*	9.20	338	1.00	502*	9.20
153*	116.10	341	47.00	503	18.90
154	1.95	344	19.15	506	42.20

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення $7,518.10

ВИПЛАТИ ЗАПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1978 РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
11	Сцілений Юрій З.	30.00	168	Космина Ксенька	30.00
34	Гриндій Марія	30.00	168	Лопушанська Анна	30.00
35	Ключник Волод.	30.00	168	Дячишин Дмитро	30.00
39	Зелеська Марія	30.00	175	Крокоский Михайло	30.00
46	Світенко Андрій	30.00	200	ґардецька Вікторія	30.00
59	Гусаніта Стефан	30.00	206	Пригарська Марія	30.00
76	Штуй Михайло	30.00	221	Деркач Василь	30.00
76	Гузар Марія	30.00	223	Ваславський Мих.	30.00
83	Головатий Мих.	30.00	237	Дмитрик Катерина	30.00
83	Гайдучок Ева	30.00	237	Лакуш Іван	30.00
94	Морозовська Теодора	30.00	247	Ковалик Анастасія	30.00
102	Колода Іван	30.00	271	Юськів Параскевія	30.00
102	Вербінський Мих.	50.00	271	Юськів Константин	30.00
106	Рогаль Павло	30.00	277	Воробей Віра	30.00
114	Павліш Емілія	30.00	288	Зарудний Катерина	30.00
114	Карпа Еміліян	30.00	288	Копе Анна	30.00
114	Ткачук Б. Микола	30.00	291	Загуляк Стефан	30.00
116	Грабовецький Казимир	30.00	301	Лотоцька Анастасія	30.00
119	Бульбачинська Катерина	30.00	337	Гестанов Олександер	30.00
121	Сохан Йосиф	30.00	353	Василюк Микола	30.00
131	Добровольський Іван	30.00	361	Гармаш Григорій	30.00
131	Павкович Анна	30.00	371	Новгородський Катерина	30.00
131	Корнота Текля	30.00	430	Пйотровський Ярослав	30.00
155	Дацківський Богдан	30.00	430	Марущак Петро	30.00
155	Обшарна Анна	30.00	430	Ґадач Павло	30.00
164	Мекіс Кирило	30.00	432	Гірняк Марія	30.00
				Разом:	$1,580.00

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ В МІСЯЦІ ЛЮТОМУ 1978 РОКУ

Відд.	Прізвище, ім'я	Сума	Відд.	Прізвище, ім'я	Сума
8	Вереха Стефанія	500.00	237	Лаврик Марія	1,000.00
8	Лесин Анна	500.00	238	Давискиба Микола	250.00
12	Волковець Павло	500.00	238	Давискиба Микола	500.00
14	Зенчук Євдокія	500.00	243	Ґрабінська Емілія	1,000.00
14	Зенчук Євдокія	500.00	292	Дузей Наталка	1,000.00
16	Юревич Волод.	1,000.00	292	Федик Петро	1,000.00
19	Ґоть Маркіян	500.00	292	Федик Петро	1,000.00
33	Кессер Катерина	500.00	292	Федик Петро	500.00
36	Йоган Анна	500.00	292	Тимочко Іван	500.00
39	Іванюк Михайло	500.00	293	Ярмій Іван Е.	1,000.00
45	Хемерис Катерина	300.00	295	Лепко Іван	1,000.00
54	Хома Михайлина	500.00	316	Пата Джек Ф.	500.00
59	Жук Стефан	1,000.00	320	Емха Дмитро	1,000.00
73	Кох Петро	1,000.00	323	Феден Василь	1,000.00
76	Карапінка Еліяс	500.00	323	Янчишин Микола	333.34
94	Бодруг Михайло В.	500.00	325	Боган Іван	500.00
94	Лопушанський Іван	500.00	325	Валентій Самуел	500.00
104	Стецко Юлія	500.00	334	Бедзик Микола	1,000.00
105	Дмитрук Ольга	500.00	334	Холодняк Іван	500.00
108	Мартиняк Марія	500.00	334	Хома Володимир	1,000.00
121	Колангело Анна	1,000.00	351	Шарек Микола	1,000.00
121	Чуйко Василь	300.00	361	Долішній Анна	500.00
123	Маззарела Михайло	2,000.00	361	Низький Неллі	500.00
144	Еванс Марія	1,000.00	362	Хома Іван	500.00
175	Трибілевич Блазей	1,000.00	367	Балацька Матільда	1,000.00
176	Овак Антоній	1,000.00	367	Заблоцький Павло	1,000.00
182	Лупинська Катерина	300.00	367	Шарлецький Андрій	500.00
191	Дримуг Микола	1,000.00	368	Семанчук Софія	500.00
192	Максимів Джені	500.00	369	Бакун Катерина	500.00
194	Турчин Михайло	500.00	372	Де Байло Петро	1,000.00
202	Рат Настя	1,000.00	375	Потошник Марія	500.00
211	Тичка Роза	1,000.00	379	Куць Дан	1,000.00
217	Лейх Анна	1,000.00	379	Якубяк Іван	1,000.00
217	Скрипка Єва	500.00	399	Копач Василь Т.	1,000.00
220	Менів Вільгельміна	500.00	399	Кочерга Надя	500.00
221	Д-р Вітковський А.	10,000.00	427	Бідочка Юрій	500.00
221	Плавуцька Катерина	250.00	444	Сенюк Гаррі Ґ.	1,000.00
221	Срібна Текля	500.00	448	Ракочий Іван	300.00
221	Цимбаліста Марія	500.00	464	Вачко Василь	300.00
221	Якубяк Іван	500.00	471	Ракочий Іван	5,000.00
230	Волинчак Василь	1,000.00	481	Клим Гаррі	1,000.00
236	Новак Іван	1,000.00	495	Мартинович Богдан Л.	1,000.00
				Разом:	$72,833.34

ПРИБУТКИ ЗА МІСЯЦЬ ЛЮТИЙ 1978 Р.

Членські вкладки	$280,775.12
Відсотки від:	
Уділів	11.00
Бондів	156,920.51
Гіпотечних позичок	16,298.51
Членських позичок	1,407.18
Банків	186.63
Разом:	$ 174,823.83
Чинш від реальностей:	
Джерзі Сиτі. Н. Дж.	1,000.00
Разом:	1,000.00
Прибутки від реальности в Кергонксон, Н. Й.	8,124.21
Прибутки друкарні й книгарні	48,520.98
Звороти:	
Премії за шпитальне забезпечення працівників	909.98
Податків від заморгеджованих реальностей	3,623.26
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	7,090.64
Канадських податків і пенсійних оплат працівників	10.95
Разом:	$ 11,634.83
Різні прибутки:	
Перенос до Сирітського Фонду	3,000.00
З продажу Української Енциклопедії	1,052.50
Пожертви до Фонду Наглої Потреби	13.20
Зиск при продажі бондів	900.00
Разом:	$ 4,965.70
Інвестиції:	
Сплачено гіпотечних позичок	55,363.57
Сплачено членських позичок	11,326.82
Продано бонди	48,000.00
Разом:	$ 114,690.39
Разом прибутки за лютий 1978 р.	**$ 644,535.06**

ВИДАТКИ ЗА ЛЮТИЙ 1978 Р.

Виплати членам:	
Звернено членські вкладки	38.85
Грошові звороти	35,778.32
Посмертні допомоги	72,833.34
За дозрілі вивінувальні грамоти	71,354.50
Вкладки за дітей, яких родичі померли	344.71
Допомоги з Фонду Братського	1,580.00
Премії за реасекурацію	954.41
Разом:	$ 182.884.13
Видатки:	
На реальностях в Кергонксон, Н. Й.	10,811.53
Друкарні й книгарні	47,852.78
Організаційні видатки:	
Винагорода Відділових секретарів	220.29
Оголошення	1,147.30
Лікарські бадання нових членів	685.45
Винагороди обласних організаторів	950.00
Кошти подорожей обласних організаторів	1,494.32
Винагорода Відділових організаторів	2,640.00
Кошти Відділових приборів	110.47
Разом:	$ 7,247.83
Платні, забезпечення і податки:	
Канадські корпораційні податки	5,684.50
Асекурація	637.17
Канадські податки і пенсійні оплати працівників	21.15
Премії за шпитальне забезпечення працівників	7,452.45
Пенсійна оплата працівників	433.33
Платня головних урядовців	6,666.69
Платня працівників	21,220.32
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	8,357.35
Разом:	$ 50,472.96
„Свобода" за орган	18,600.00
Загальні адміністративні видатки:	
Оплати за банкову опіку над бондами	1,422.62
Книжки й друки	131.75
Загальні канцелярійні видатки	1,385.84
Поштові оплати	1,023.00
Кошти друків і приборів	3,159.25
Відсотки від закуплених бондів	2,524.95
Обслуга машин	1,981.20
Вкладки до Братських Конгресів	45.00
Телефон	1,065.65
Загальні кошти подорожей	1,173.99
Кошти вдержання Канадської Канцелярії	172.64
Оплата до асекураційних урядів	415.00
Разом:	$ 14,500.89
Різні видатки:	
Спортова акція	745.00
Виплати податків від заморг. реальностей	3,450.94
Пожертви	1,040.67
Кошти Конвенції	185.80
Стипендії	300.00
Разом:	$ 5,722.41
Виплати на реальностях:	
Джерзі Сиτі, Н. Дж.	1,663.96
Разом:	$ 1,663.96
Інвестиції:	
Уділено гіпотечні позички	54,000.00
Уділено позички на підклад грамот	2,707.18
Закуплено бондів	199,187.50
Закуплено електронічні машини	83.70
Разом:	$ 255,978.38
Разом видатки за лютий 1978 р.:	**$ 595,734.87**
Зіставлення готівки:	
Готівка з кінцем січня 1978 р.	371,693.96
Прибутки за лютий 1978 р.	644,535.06
Разом:	$ 1,016,229.02
Видатки за лютий 1978 р.	595,734.87
Готівка з кінцем лютого 1978 р.	**$ 420,494.15**

Небавом появиться монографія про бл. п. мистця Ю. Буцманюка

Монографічна студія про життя і творчість відомого мистця, св. п. Юліяна Буцманюка, вже складається в друкарні і незадовго появиться друком — з нагоди десятих роковин смерти мистця. Монографічна студія — це збірна праця наших мистців, мистецтвознавців і поетів письменників, за загальною редакцією мистця Святослава Гординського. В ній беруть участь такі мистці: І. Кейван, С. Гординський, Б. Стебельський, М. Островерха, поет і письменник Р. Купчинський, мисткиня Парася Іванець, дружина мистця п-ні Ірина Буцманюкова та інші, з життєписом мистця, списком учнів його мистецької студії і каталогом його творів книга появляється накладом Канадського Наукового Товариства ім. Шевченка, Осередку на Західню Канаду в Едмонтоні, завдяки безкорисній праці її авторів, пожертвам жертводавців і грошевій допомозі міністра культури Г. Шміда з провінційного уряду Альберти. Книга буде багатоілюстрованою: кольорові і чорнобілі репродукції образів з катедрального храму св. Йосафата в Едмонтоні, портретів, на гарному папері, в твердій оправі. Підписи під ілюстраціями в трьох мовах, зміст (резюме) в двох мовах, англійській і французькій, голоси преси в англійській мові. Обкладинка і мистецьке оформлення мистця-графіка І. Кейвана. Книга буде настільною і нею радітимуть усі любителі монументального мистецтва, що ним є поліхромія катедрального храму св. Йосафата в Едмонтоні, як нею була теж поліхромія церкви оо. Василія у Жовкві (тепер Нестерові), що її промалював Ю. Буцманюк. Мистець увіковічних у церкві оо. Василіян у Жовкві історичні постаті нашої Церкви і державних діячів Руси-України включно з визвольних змагань найновішої доби. Большевицька Москва наказала замалювати стінопис у церкві в Жовкві, а його картини зникли з Українського Національного Музею і музею Наукового Товариства ім. Шевченка у Львові. З огляду на високі кошти друку ціна книги, по її появі друком, буде 15 дол., а в передплаті, до її появи з друку, по 10 (десять) дол. Тому управа Осередку НТШ на Західню Канаду запрошує всіх любителів українського мистецтва зголошувати передплату в ціні 10 (десять) дол. за книгу і надсилати на адресу: Ukrainian (Edmonton) Credit Union, 9710 — 108 A Avenue, Edmonton, Alberta T5H 1C4. J. Bucmaniuk's monograph № 995.

За управу Осередку НТШ на Західню Канаду в Едмонтоні: мґр Михайло Хом'як — голова, інж. Ярослав Іванусів — скарбник, інж. Михайло Когут — секретар.

Комітет видання першого Історичного Атласу України

Заклик до Українського Громадянства і Установ

Українське Історичне Товариство в співпраці з авторами підготовило до друку перший Історичний Атлас України. Атлас появляється за редакцією проф. д-ра Любомира Винара. Матеріяли опрацювали проф. д-р Іван Тесля і картограф Евген Тютько. Співробітниками і косультантами Атласу є проф. д-р Олександер Оглоблин, д-р Марко Антонович, д-р Олександер Домбровський, бл. п. проф. Михайло Ждан, проф. Н. Кордиш-Головко, і проф. Лев Шанковський.

Є це перший Атлас Історії України — фундаментальне і необхідне видання для кожного хто цікавиться історією Східньої Европи.

У зв'язку з тим, що УІТ не має відповідних фондів на видання Атласу — в Чікаґо створено Комітет для збірки необхідних фондів на покриття коштів того конечного видання. Основна ціль Комітету — це зібрати 30 тисяч долярів і причинитися до швидкої появи першого історичного атласу.

Звертаємося до українських громадян і установ допомогти в цій надзвичайно важливій справі, склавши одноразову суму у формі зворотної безвідсоткової позички. Історичний Атлас України належить до найважливіших публікацій і заслуговує на спонтанну піддержку українців, які проживають в Америці і Канаді; вони напевно зрозуміють вагу даного видання і причиняться до появи Атласу в 1978 році.

Хай рік 1978 буде роком збірки на видання першого українського історичного атласу України!

Просимо пересилати, не відмовляючись, датки на адресу Комітету: „Committee for Publishing the First Historical Atlas of Ukraine", Selfreliance Federal Credit Union, 2351 West Chicago Ave., Chicago, Ill. 60622.

За Комітет: інж. С. Куропась, д-р В. Трухлий, Е. Тютько, д-р А. Хрептовський, мґр Р. Кобилецький, М. Ольшанський, мґр М. Примак.

БАЛЯНС

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ:	
Готівка	$420,494.15	Фонди:	
Бонди	29,200,765.49		
Уділи	533,446.52		
Гіпотечні позички	3,044,225.02	Забезпеченеві	$41,711,623.86
Позички на грамоти	522,199.94	Братські	277,401.46
Реальності	652,689.70	Сирітський	213,926.51
Друкарські і електр. машини	165,580.53	Захисту	282,822.55
Позичка для УНК Дому УНС	8,000,000.00	Наглої Потреби	53,626.97
Разом:	$42,539,401.35	Разом:	$42,539,401.35

УЛЯНА ДЯЧУК,
головний касир

„НЕ ЗАБОРОНЯЙТЕ ЙОМУ!"

„Обізвавсь до Нього Іван: Учителю, бачили ми одного чоловіка, що Твоїм ім'ям виганяв бісів, але ми заборонили йому, — бо він не ходить з нами. Ісус же сказав: Не забороняйте йому!". Івана 9:38. 39.

То був лагідний об'яв релігійної нетолеранції. Історія знає більш драстичні симптоми цієї пошесті, від якої не була вільна майже жодна визначна християнська церква. Були часи, коли меч і насильство „полагоджували" релігійні розходження. Недавно можна було читати таки в нашій пресі, про жахливу долю Паольо Серпі, критика Папи в 17-му столітті. Виступ Івана Гуса спричинив двадцятилітню війну в Богемії; також Мартин Лютер приглядався тридцятилітній різні християн за його ідеї. Перші протестантські переселенці в Америці втікали з Англії та Данії перед релігійним переслідуванням, але вже їхні нащадки палили в Новій Англії „відьом" і переслідували інакше віруючих.

Та останніми часами тут і там релігійна нетерпимість притупила своє вістря. Деякі мислителі думають, що причиною того явища є релігійна байдужість християнських мас. Та цей аргумент відпадає, коли це помічається в Римі. Правда, можна дивуватися дружнім пертрактаціям того центру християнської віри з центром воюючого безбожництва. Не можна забувати, що це вважається менше аморальне чим принимання пилюль проти вагітности. Але проблиски релігійної толеранції з того боку треба радо вітати.

Для приміру подаємо справу Самуеллє Бакійоккі, адвентистського професора на адвентистському університеті в ЗСА. В чому діло?

За 428 років існування відомого Понтифікального Григорянського Університету в Римі Бакійоккі є його першим некатолицьким градуантом і докторантом „сумма кум лявде".

За тему своєї докторської дисертації Бакійоккі вибрав факти про перемінення святкування суботи на неділю. Тема досить дражлива, бо неділя є святковим днем на Понтифікальній Григорянській Колегії, а адвентисти святкують суботу. Існує думка, що апостольський авторитет першого століття впровадив цю зміну. „Ні, — заперечує Бакійоккі, — вона є продуктом жахливого антисемітизму і переслідування жидів в римській імперії. Християни також терпіли, бо через суботу їх часто мішали з жидами". Цитується Євсевія, Юстина, Тертуліяна і других учителів і отців церкви.

Бакійоккі оборонив свої тези літом 1974 року. Понтифікальна Друкарня видрукувала їх з належним „Імпріматур" і „Нігіль Обстат", декан катедри історії церкви на Григорянській Колегії написав переднє слово, а Папа Павло Шостий вручив Бакійоккі золоту медалю.

Гай, гай, коли так протверезіє кожний християнський загумінок?

Information Service of Ukrainian Adventists
227 West 46th Street, New York, N.Y. 10036

ІНТЕРЕСНА МАЛЯРСЬКА...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

проявляється в образнім відбитті нашої ментальности, на що декілька разів звернув я увагу.

Зацитую ще одну характеристику, що тільки підтвердить мою думку: ,,Дріб'язкове не відповідає їй... Що має для неї значення — це простір, далінь, гармонія та краса. Не безкровне мистецтво для мистецтва, але мистецтво для радости ближніх! Мабуть, саме у наш перетехнізований, бездушний час не таке то вже безтямне дерзання!''. Це є те, саме той чинник, на який я напочатку вказав, як на підставовий у нашій ментальності: Кальокагатія належить до основних данностей нашої духовности, про що я мав нагоду доповідати чотири тижні перед відкриттям виставки в часі симпозіюму УВУ, переведеного спільно із катедрою порівняльної літератури на паризькій Сорбоні, коли я цю тему зміг ширше розвинути при нагоді аналізи Франкових ,,Панських Жартів'', як вияву нашої етнопсихіки. В оцінці фахової критики, Христина стає перед нами, як мистець, що обдаровує нас красою, але краса її образів випромінює радість, і це вона робить із любови до людей, до оточення, це вона робить із внутрішньої імперативної необхідности ущасливити ближнього, це вона робить з природної доброти для помноження добра на землі, для ушляхетнення, для удосконалення людства. Цим саме акордом, який є синтезою сказаного, хотів би я закінчити аналізу творчости, — акордом, що веде нас у давні часи, в яких людина була людиною, і нею хотіла залишитися, у часи антики, чи до колиски нашої культури — Геллади. І думаю, що наш Маланюк недаремно Україну охристив йменням степової Гелляди.

Даймо себе всі повести Христині в гарний світ ілюзій і наших особистих ілюзій, — ілюзій про втрачений рай, ми українці про далеку батьківщину, всі інші присутні на виставці Куріци-Ціммерман, просто таки про запропащений у наслідку первородного гріха рай, який може нас сповнює тугою, але теж змаганням до самовдосконалення. Хай же ж допоможуть нам в тому її життєрадісні образи. Я бажаю авторці, щоб вони незабаром чарували інших глядачів, насамперед наших земляків у діяспорі, як вони нас недавно чарували у Мюнхені, на виставці Українського Вільного Університету.

ЗАЯВА ТА ЗАКЛИК...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

провірку''. Контрольна Комісія одержала правильник від спеціяльної Комісії на початку ц. р. і вирішила:

1/. Головна Контрольна Комісія прийняла правильник розподілу компетенцій Головного Предсідника УНСоюзу та Головного Редактора ,,Свобода'' в цілості і без внесення змін передала цей правильник Головному Екзекутивному Комітетові для остаточної ратифікації Головним Урядом УНСоюзу в дні 21 травня ц. р., а Статутовій Комісії, яка буде покликана Головним Екзекутивним Комітетом на 29-ту Конвенцію, Контрольна Комісія рекомендує пропонувати такі додатки до статуту УНСоюзу, щоби вони дали повний легальний статус рекомендаціям цього правильника.

2/. Контрольна Комісія постановила предложити справу звіту Головного Редактора на річні наради в травні 1977 р. та його публікацію до вирішення Головному Урядові в дні 21 травня 1978 р.

3/. Лист-звернення Головного Редактора в-ва ,,Свобода'' до усіх членів Головного Уряду повинен бути полагоджений згідно з постановами статуту Головним Екзекутивним Комітетом як першою інстанцією.

Віддані трудівники Українського Народного Союзу: члени Головного Уряду, члени Управ Окружних Комітетів, Члени Управ Відділів, Секретарі Відділів, Організатори та Делеґати на 29-ту Конвенцію УНСоюзу!

Головна Контрольна Комісія звертається до Вас із оцим закликом у цей особливий час.

Уже за два місяці матиме місце 29-та Конвенція УНСоюзу, яка відбуватиметься на 84-му році існування цієї найстаршої і найбільшої української братської установи у вільному світі — Українського Народного Союзу!

Тільки 16 років відділює нас від 100-річчя існування УНСоюзу. На протязі цього сторіччя численні установи поставали, працювали і перестали існувати.

Український Народний Союз, немов ґранітна твердиня пройшов через катаклізми світових воєн та наших внутрішніх криз. Український Народний Союз завжди стояв на передовій позиції в обороні прав свого членства, української громади в ЗСА та в Канаді та українського народу на рідних землях. Український Народний Союз міг сповняти успішно цю ролю тому, що зумів поставити на висоті в-во ,,Свобода'' і належно його розбудувати. Саме в цьому році сповняється 85-річчя органу УНСоюзу ,,Свобода'', 45-річчя ,,Українського Тижневика'' та 25-річчя ,,Веселки'', дитячого журналу.

Вітаємо редакції цих органів УНСоюзу та журналу ,,Веселка'' із їхніми річницями та кличемо нашу союзову громаду належно відзначити ці ювілейні річниці.

Видання повної історії: 84-річчя УНСоюзу, 85-річчя ,,Свободи'', 45-річчя ,,Українського Тижневика'' та 25-річчя ,,Веселки'' може стати тривалим пам'ятником росту і розвитку УНСоюзу, як і теж нашого поселення в ЗСА.

29-та Конвенція відбуватиметься теж у знаменну дату 60-річчя проголошення незалежности української державности, яка так ганебно була потоптана московськими комуністичними загарбниками.

На 29-ій Конвенції УНСоюзу, яка відбуватиметься на 10 років перед історичною датою: 1000-річчя Хрищення України, ми повинні прийняти важливі рішення, як гідно включитися та достойно відзначити 1000-річну історію Християнської України.

Союзові трудівники!

В перших трьох місяцях ц. р. винятково трудні кліматичні умовини поставили нам багато труднощів у нашій кампанії приєднування нових членів. Нам залишилось ще два місяці на посилену працю: посилімо нашу працю і подвоїмо наші зусилля на те, щоби до 29-ої Конвенції, згідно з пляном Організаційного Відділу та Головного Екзекутивного Комітету, придбати для Українського Народного Союзу 3,000 нових членів!

Кожний делеґат на 29-ту Конвенцію зобов'язаний, за старим шляхетним союзовим звичаєм, придбати до Конвенції 10 нових членів. Ми віримо, що делеґати, секретарі та усі союзові діячі — це звичаєве завдання виконають із честю!

Перед Українським Народним Союзом — важливі завдання!

Ставаймо масово в ряди Українського Народного Союзу!

Допоможіть Українському Народному Союзові у його важкій службі для української громади та для українського нескореного народу в Україні!

Джерзі Сити, 25 березня 1978 р.

За Контрольну Комісію:

Іван Геврик
Іван Винник
Богдан Гнатюк
о. Іван Ващук
Іван Скальчук

ПОЛЯКИ...

(Закінчення зі ст. 2-ої)

дентський'' рух, а головно його пророк, Солженіцин, з верхів осягнутого ним світового розголосу надав тому буденному ,,нехотінню'' філософічного форму, взяв у рамці ідейно-політичну програму і моральне обоснування. Зрозуміло, що коли б то силувався зробити якийсь просовєтський мислитель, тоді таке апостольство не мало б значення і не увінчалось би успіхом.

,,Опозиція'' на образ і подібність... Подібно, як з обороною ,,прав людини'' — хоч це не мусить бути ідентичне — стоїть справа з так званою ,,опозицією'' в країнах комуністичного бльоку — леґальною, напівлеґальною чи просто маніпуляційною. Не є вона висловом ворожости супроти комунізму, як такого. Є радше його прийняттям. Вона не прямує до його повалення, але до його ,,поправлення'', ,,удосконалення''. Поправляється річ, вартісну затримати, а погану (негідну) викидається на смітник.

Як за дітканням чародійної палички, ,,опозиція'' прибрала майже в усіх країнах совєтського бльоку образ і подобу тих форм, які спостерігаємо в совєтському ,,дисидентизмі''. В Чехії, у Східній Німеччині, на Мадярщині і т.д. В Людовій Польській Республіці це називається ,,Рухом прав людини й громадянина''. До того ,,Руху'' приєднуються незначні організації, які ,,Комітет оборони робітників'' і інші. На тому місці автор подає цілий ряд прізвищ осіб, які є членами дисидентського руху в Польщі. Всі вони або старі члени Комуністичної партії Польщі (заслужені), або повоєнні партійці, або визначні екстремісти, марксисти, нео-марксисти, соціялісти й радикали приналежні до ,,марксистської формації''. вони борються за направу помилок, яких допустилася КПП. На перший плян того руху висунувся Адам Міхнік, ,,комуніст з комуністів'' у минулому. Разом з Куронім він організував ,,Червоне гарцерство''.

Мацкевіч, проаналізувавши ситуацію в Польщі і Східній Німеччині, каже, що десятки років на Заході були насміхи з совєтського карного кодексу, який за найвищу кару, після кари смерти, передбачує ,,видворення'' з границь Совєтського Союзу. ,,Кару'', на яку — мовляв — хотіла б заслужити собі щонайменше половина мешканців СССР... Отож вивозять з границь СССР Солженіцина, першою клясою ,,Аерофлоту''. Досилають йому до Швайцарії родину, меблі, авто, книжки й архів. А інтелектуалісти усіх західніх країн з обуренням таврують кривду, яка його зустріла...

У Східній Німеччині голосніших ,,дисидентів'' випускають з тюрем, здорово й ціло перепускається їх через берлінський мур на Захід. Через той самий мур, на якому згинуло і ще гинуть сотки простих людей, які проти нічого не протестують, тільки бажають одного: щоб вирватись! А до них стріляють. І немає нікого, хто б протер очі і запитав: які джерела і причини недогляду того парадоксу?

Еврокомунізм: характеристичною прикметою (поза відкиненням боротьби насильством), яка єднає всі ,,дисидентські'' рухи, є сьогодні намагання зблизитися з ,,еврокомунізмом''. Часом він прибирає форму ,,комуністи всіх країн — єднайтеся'' проти російського шовінізму, який загніздився в російській партії від часу ,,злого'' Сталіна по смерти ,,доброго'' Леніна. Такі тези голосять, нпр., дисиденти Лев Кополєв, марксист, що перебуває в Москві, Амальрик, Плющ, Бєлоцерковський та інші на Заході. Це гасло промовляє до ,,маоістів'' і до ,,тітоістів'' і до ,,дубчекістів'', і ловить за серце всіх щирих антиросійських націоналістів. Незалежно від суб'єктивних почувань, об'єктивно служить воно цілям світового комунізму.

Автор на закінчення своєї статті цитує слова російської публіцистки Пірожкової: ,,...Коли хворому дається отрую, навіть без наміру його вмертвити, лише в щерому переконанні, що цей лік врятує його, то хворий помре. І обов'язком людини, яка спостерегла отрую, здержати витягнуту руку з отруєю. Опісля буде час на розгляд, які цілі керували тим, який підсував отрую''...

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНС

НЕДІЛЯ 9-го КВІТНЯ 1978 Р.

РОЧЕСТЕР, Н. Й. Місячні збори Т-ва Запорожська Січ, Відд. 367 о год. 1:30 по полудні в кафетерії св. Йосафата. Порядок зборів: Важні справи, відносно Пікніку, який відбудеться 30-го липня, Товариський Ювілей, присяга нового Уряду, відчитання покійних членів і відзначувати 25-літніх членів. Інстолейшен парті.

П. Дзюба — гол.
М. Лилак — кас.
В. Попович — секр.

Український Літературно-Мистецький Клюб
186 2nd Avenue
New York, N.Y.

Ню Йорк. — Літературно-Мистецький Клюб інформує, що в п'ятницю, 1-го квітня ц. р., о год. 7:30 вечора у приміщенні цього Клюбу відбудеться Літературний вечір з нагоди появи книжки Юрія Лібера (Гарвардський університет) та Анни Мостович (університет Індіяна), видання УНІГУ, про ,,Рух спротиву в поневоленій Москвою Україні, роки 1955-75'' — анотовану бібліографію самвидавних матеріялів. У цьому вечорі візьмуть участь: автор книжки — Юрій Лібер, член УНІГУ — Богдан Тарнавський та модератор — Адріян Сливоцький. Після доповіді відбудеться дискусія.